

VNEUS Hulkkonen Minna

05.03.2010

Viite

Asia

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPPA 2020-STRATEGIASTA

Ohessa toimitetaan valtioneuvoston EU-sihteeristön tekemä tiivistelmä komission 3.3.2010 hyväksymästä EU2020 tiedonannosta sekä tiedonanto COM (2010) 2020 final englanninkielisenä. Valtioneuvosto valmistelee parhaillaan EU 2020 tiedonannosta PL 97 § mukaista E-selvitystä eduskunnalle. Tiedonantoa ei ole toistaiseksi saatavilla suomenkielisenä.

neuvotteleva virkamies

Minna Hulkkonen

LIITTEET

Asiasanat**Hoitaa**Tiedoksi

**KOMISSION TIEDONANTO EUROOPPA 2020-STRATEGIASTA
- tiivistelmä**

Lissabonin strategian toimikauden päättyessä vuonna 2010 sen pohjalta tulee jatkamaan uusi Eurooppa 2020-strategia. Komissio käynnisti uuden strategian valmistelun vuodenvaihteessa julkisella konsultaatiolla, johon osallistui yli 1500 tahoa, ml. kaikki jäsenmaat. Epävirallisessa Eurooppa-neuvoston jäsenten kokouksessa 11.2.2010 käytiin lähetekeskustelu strategian pääpiirteistä ja tavoitteista.

Kevään Eurooppa-neuvostossa 25. – 26.3. on määrä sopia strategian fokuksesta, asettaa EU-tason avaintavoitteet sekä sopia hallinnoinnista. Relevantit sektorineuvostot valmistelevat strategiaa kevään Eurooppa-neuvostoa varten puheenjohtajamaan laatimien kysymysten pohjalta. Vain ECOFIN:ltä odotetaan päätelmiä. Muiden neuvostojen osalta Espanja toimittaa kussakin neuvostossa käytyjen keskustelujen pääviestit yleisten asiain neuvostolle, joka koordinoi sektorineuvostojen kantoja ja nostaa tärkeimmät kysymykset Eurooppa-neuvoston käsittelyyn. Lopullisesti Eurooppa 2020-strategia valmistuu kesäkuun Eurooppa-neuvostossa 17.-18.6, jolloin hyväksytään yhdistetyt suuntaviivat sekä kansalliset tavoitteet. Eurooppa 2020-strategiaa käsitellään jatkossa mahdollisesti myös temaattisesti Eurooppa-neuvostossa. Ensimmäiseksi teemaksi syksyille 2010 Van Rompuy on kaavaillut tutkimusta, kehitystä ja innovaatiota.

KOMISSION TIEDONANTO**Eurooppa 2020-strategian sisältö**

Euroopan komissio julkisti tiedonantonsa Eurooppa 2020-strategiaksi 3.3.2010. Komissio korostaa muuntautumisen tarvetta. Paluu talouskriisiä edeltävään tilanteeseen ei riitä vaan Euroopan on välttämätöntä tulla kriisistä ulos vahvempana. Eurooppa voi menestyä jos se toimii kollektiivisesti, Unionina. EU:n tulee nojata älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan talouteen, jonka tuotos on korkea työllisyysaste, korkea tuottavuusaste sekä korkea sosiaalisen koheesion taso.

Komissio esittää strategian prioriteeteiksi kolme toisiaan tukevaa teemaa:

- älykäs kasvu: osaaminen ja innovaatiot kasvun perustana
- kestävä kasvu: resurssitehokkaan, vihreämmän ja kilpailukykyisemmän talouden tukeminen
- osallistava kasvu: korkeaan työllisyyteen perustuvan talouden edistäminen lisäämällä sosiaalista ja alueellista koheesiota

Vuoteen 2020 mennessä saavutettaviksi päätavoitteiksi komissio esittää seuraavaa:

- 75% 20-64 –vuotiaista eurooppalaisista työssäkäyviä
- 3% EU:n BKT:stä tulisi sijoittaa tutkimukseen ja kehitykseen
- 20/20/20 ilmastotavoitteet tulisi saavuttaa
- koulunsa varhaisessa vaiheessa keskeyttäneiden osuus tulisi laskea 10 prosentin alle, samoin vähintään 40 prosentilla nuoresta sukupolvesta tulisi olla kolmannen asteen koulutus
- vähentää köyhyysrajalla olevien ihmisten määrää 20 miljoonalla ihmisellä

Komissio esittää, että EU tason päätavoitteet muunnetaan kansallisen tason tavoitteiksi, joissa otetaan kunkin jäsenmaan lähtötaso huomioon. Tavoitteiden saavuttamiseksi komissio esittää seuraavat seitsemän lippulaivahanketta, joiden tarkoituksena on käynnistää strategian prioriteettikohtainen toimeenpano:

Älykäs kasvu

lippulaivahankkeet: ”Innovation Union - Innovoiva unioni”, ” Youth on the move - Nuoret liikkeellä”, ”A Digital Agenda for Europe - Euroopan digitaalinen agenda”

Kestävä kasvu

lippulaivahankkeet: ”Resource efficient Europe - Resurssitehokas Eurooppa”, ”An industrial policy for the globalisation era - Globalisaatio-aikakauden teollisuuspolitiikka”

Osallistava kasvu

lippulaivahankkeet: ”An Agenda for new skills and jobs - Agenda uusille taidoille ja työpaikoille”, ”European Platform against Poverty - Eurooppa köyhyyttä vastaan – ohjelma”

Lippulaivahankkeiden avulla pyritään sitouttamaan niin EU-taso kuin jäsenmaat uuteen strategiaan. Lippulaivahankkeet on jaettu EU-tasolla tehtäviksi toimenpiteiksi sekä kansallisen tason toimenpiteiksi. EU-tason keskeiset työkalut ovat sisämarkkinat, strategiaan suunnatut julkiset varat sekä ulkoinen ulottuvuus.

Hallinnointi

EU2020-strategia perustuu kahdelle pilarille; toisaalta temaattiseen, prioriteetit ja päätavoitteet yhdistävään lähestymistapaan jonka päätyökaluna ovat lippulaivahankkeet; ja toisaalta maakohtaiseen raportointiin, jonka on määrä ohjata maat määrittämään ja toimeenpanemaan strategiat joiden avulla palautetaan makrotaloudellinen stabiilitetti, identifioidaan kansalliset pullonkaulat ja palataan takaisin tielle kohti kestävä kehitystä ja kestävä julkista taloutta. (Jälkimmäisen pilarin sisältö määritellään tarkemmin kesäkuun Eurooppa-neuvostossa.) Hallinnoinnin apuna käytettäisiin niin EU-tason ohjenuoria kuin maakohtaisia suosituksia. Heikkoon toteutumisasteeseen reagoitaisiin varoituksilla (policy warning). Komissio ehdottaa EU 2020-strategian raportoinnin yhdistämistä vakaus ja kasvusopimuksen raportointiin.

Eurooppa-neuvostolla tulee olla strategian täysi omistajuus. Komissio seuraa vuosittain edistymistä asetettujen indikaattoreiden avulla, edistää poliittista vuorovaikutusta ja tekee tarvittavat ehdotukset EU lippulaivahankkeiden ohjaamiseksi ja edistämiseksi. Euroopan parlamentti toimisi puolestaan kansalaisia aktivoivana voimana. Kumppanuusajattelun tulisi laajentua kattamaan paitsi EU komiteat, kansalliset parlamentit ja kansalliset, paikalliset ja alueelliset toimijat myös sosiaaliset kumppanit sekä muut asianomaiset ja kansalaisyhteiskunnan.

FI

FI

FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 3.3.2010
KOM(2010) 2020 lopullinen

KOMISSION TIEDONANTO

EUROOPPA 2020

Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia

Esipuhe

Vuosi 2010 olkoon uuden alku. Haluan Euroopan nousevan talous- ja finanssikriisistä entistä vahvempaan.

Talouden realiteetit muuttuvat nopeammin kuin poliittiset realiteetit, kuten finanssikriisin maailmanlaajuiset vaikutukset ovat näyttäneet. Meidän on hyväksyttävä, että talouksien keskinäisen riippuvuuden lisääntyminen edellyttää myös määrätietoisempaa ja johdonmukaisempaa reagointia poliittisella tasolla.

Miljoonat ihmiset ovat jääneet kahden viime vuoden aikana työttömiksi. Velkataakasta selviytyminen vie vuosia. Sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteemme kohdistuu uusia paineita. Esiin on tullut myös joitakin perustavaa laatua olevia totuuksia haasteista, joita Euroopan taloudella on edessään. Samaan aikaan maailmantalous menee eteenpäin. Tulevaisuutemme kannalta on ratkaisevaa, miten Eurooppa vastaa tähän.

Kriisi on herätyshuuto. Se on saanut meidät huomaamaan, että jatkaminen entiseen tapaan tuomitsisi meidät vaipumaan vähitellen uuden maailmanjärjestyksen kakkosluokkaan. Käsillä on Euroopan totuudenhetki. On aika olla rohkea ja kunnianhimoinen.

Ensisijainen lyhyen aikavälin tavoitteemme on irtautua kriisistä onnistuneesti. Jonkun aikaa on vielä vaikeaa, mutta me onnistumme. Epäonnistuneiden pankkien tilanteen ja rahoitusmarkkinoiden korjaamisessa on edistytty merkittävästi. On myös tunnustettu, että euroalueella tarvitaan vahvaa politiikan koordinoitua.

Jotta tulevaisuus olisi kestävä, meidän on jo katsottava pidemmälle. Eurooppa on saatava takaisin raiteilleen. Ja raiteilla on pysyttävä. Siihen Eurooppa 2020 -strategialla pyritään. On kyse työpaikkojen lisäämisestä ja paremmasta elämästä. Strategia osoittaa, että Eurooppa pystyy luomaan älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua, löytämään väylän uusien työpaikkojen syntymiseen ja näyttämään suuntaa yhteiskunnillemme.

Euroopan päättäjät ovat yksimielisiä kriisin opetuksista. Meillä on myös samanlainen käsitys edessä olevien tehtävien kiireellisyydestä. Nyt meidän on vain toimittava yhdessä. Euroopalla on monia vahvuuksia. Meillä on lahjakkaat työntekijät. Teknologinen ja teollinen perustamme on vahva. Meillä on sisämarkkinat ja yhteinen raha, joiden avulla olemme välttäneet pahimman. Meillä on koeteltu ja hyväksi havaittu sosiaalinen

markkinatalous. Meidän on luotettava kykyymme asettaa itsellemme kunnianhimoiset tavoitteet ja sitten toteuttaa ne.

Komissio ehdottaa EU:lle viittä mitattavaa tavoitetta, jotka pitäisi saavuttaa vuoteen 2020 mennessä. Nämä tavoitteet antavat kehitykselle suunnan, ja ne muunnetaan kansallisiksi tavoitteiksi. Tavoitteet koskevat työllisyyttä, tutkimusta ja innovointia, ilmastonmuutosta ja energiaa, koulutusta ja köyhyyden torjuntaa. Ne näyttävät, mihin suuntaan on mentävä, ja niiden avulla voimme mitata, olemmeko onnistuneet.

Tavoitteet ovat kunnianhimoisia, mutta saavutettavissa. Niitä tuetaan konkreettisilla ehdotuksilla, jotta tavoitteet varmasti myös saavutetaan. Tässä tiedonannossa esitettävät lippulaivahankkeet ovat osoitus EU:n merkittävästä panostuksesta. Uusi talouden ohjausjärjestelmä, jonka tukena ovat sisämarkkinat, EU:n talousarvio, kauppapolitiikka ja ulkoinen talouspolitiikka sekä talous- ja rahaliiton säännöt ja tuki, on vahva työkalu.

Onnistuminen edellyttää, että EU:n johtajat ja toimielimet ottavat uuden strategian omakseen. Strategia edellyttää, että toimia koordinoidaan, myös työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan kanssa. Jos teemme yhteistyötä, voimme selviytyä ja nousta kriisistä entistä vahvempina. Meillä on uudet työkalut ja uusi tavoitetaso. Nyt meidän on ryhdyttävä töihin.

José Manuel BARROSO

SISÄLLYSLUETTELO

Tiivistelmä.....	5
1. Muutoksen aika	7
2. Älykäs, kestävä ja osallistava kasvu	10
3. Puuttuvat lenkit ja pullonkaulat	21
4. Kriisistä irtautuminen: ensimmäiset askeleet kohti 2020-lukua	25
5. Strategian toteuttaminen: vahvempi ohjausjärjestelmä.....	27
6. Eurooppa-neuvoston päätökset	31
Liitteet	33

EUROOPPA 2020 -STRATEGIA TIIVISTELMÄ

Eurooppa on muutoksen edessä. Kriisi on pyyhkinyt pois vuosien taloudellisen ja sosiaalisen edistymisen ja tuonut esiin Euroopan talouden rakenteelliset heikkoudet. Samaan aikaan maailma muuttuu nopeasti ja pitkäaikaiset haasteet, kuten globalisaatio, resursseihin kohdistuva paine ja ikääntyminen, kasvavat. EU:n on nyt huolehdittava tulevaisuudestaan.

Eurooppa voi menestyä, jos se toimii yhdessä unionina. Tarvitsemme strategian, jolla selviämme kriisistä vahvistuneina ja jolla EU:sta tehdään älykäs, kestävä ja osallistava talous, jossa työllisyys, tuottavuus ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus ovat korkealla tasolla. Eurooppa 2020 on visio sosiaalisesta markkinataloudesta 2000-luvun Euroopassa.

Siinä esitetään kolme toisiaan vahvistavaa prioriteettia:

- Älykäs kasvu: osaamiseen ja innovointiin perustuvan talouden kehittäminen.
- Kestävä kasvu: resurssitehokkaamman, vihreämmän ja kilpailukykyisemmän talouden edistäminen.
- Osallistava kasvu: sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta lisäävän korkean työllisyyden talouden edistäminen.

EU:n on määriteltävä, missä se haluaa olla vuonna 2020. Tätä varten komissio ehdottaa EU:lle seuraavia yleistavoitteita:

- Työllisten osuus 20–64-vuotiaista on 75 prosenttia.
- EU:n BKT:sta 3 prosenttia investoidaan T&K:hon.
- 20-20-20-ilmasto/energiatavoitteet saavutetaan (ja päästöjä vähennetään 30 prosentilla, jos olosuhteet ovat oikeat).
- Koulunkäynnin keskeyttävien osuus on alle 10 prosenttia, ja vähintään 40 prosenttia nuoremasta sukupolvesta suorittaa korkea-asteen tutkinnon.
- Köyhyysuhan alla eläviä on 20 miljoonaa vähemmän.

Nämä tavoitteet liittyvät toisiinsa, ja ne vaikuttavat ratkaisevasti menestykseen. Jotta jokainen jäsenvaltio voisi räätälöidä Eurooppa 2020 -strategian omaan tilanteeseensa sopivaksi, komissio ehdottaa, että nämä EU:n tavoitteet muunnettaisiin kansallisiksi tavoitteiksi ja suunnitelmiksi.

Tavoitteet edustavat älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun prioriteetteja, mutta ne eivät ole tyhjentävä luettelo. Niiden tueksi tarvitaan monenlaisia toimia kansallisella tasolla, EU:n tasolla ja kansainvälisellä tasolla. Komissio esittää seitsemää lippulaivahanketta, joilla saadaan aikaan kehitystä kunkin prioriteettiteeman osalta:

- ”Innovaatiounioni”, jolla parannetaan tutkimuksen ja innovoinnin reunaehtoja ja rahoituksensaantia, jotta voidaan varmistaa, että innovatiiviset ajatukset voidaan jalostaa kasvua ja työllisyyttä luoviksi tuotteiksi ja palveluiksi.
- ”Nuoret liikkeellä (Youth on the move)”, jolla parannetaan koulutusjärjestelmien tuloksia ja helpotetaan nuorten pääsyä työmarkkinoille.

- ”Eurooppalainen digitaalistrategia”, jolla vauhditetaan nopeiden internetyhteyksien leviämistä ja jonka avulla kotitaloudet ja yritykset pääsevät nauttimaan verkkopalvelujen ja -sisältöjen sisämarkkinoiden eduista.
- ”Resurssitehokas Eurooppa”, jolla autetaan talouskasvun irtautumista resurssien käytöstä, tuetaan siirtymistä vähähiiliseen talouteen, lisätään uusiutuvien energianlähteiden käyttöä, uudistetaan liikenteen alaa ja edistetään energiatehokkuutta.
- ”Globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikka”, jolla parannetaan liiketoimintaympäristöä etenkin pk-yritysten osalta ja tuetaan vahvan ja kestävä, maailmanlaajuiseen kilpailuun pystyvän teollisen perustan kehittymistä.
- ”Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma”, jolla uudistetaan työmarkkinoita ja voimaannutetaan ihmisiä kehittämällä heidän osaamistaan koko heidän elämänsä ajan, jotta voitaisiin lisätä osallistumista työmarkkinoille ja saada työvoiman kysyntä ja tarjonta vastaamaan toisiaan, myös työvoiman liikkuvuuden avulla.
- ”Euroopan köyhyysentorjuntafoorumi”, jolla varmistetaan sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus niin, että kasvun ja työllisyyden edut jakaantuvat laajalle ja köyhyyydessä elävät ja sosiaalisesti syrjäytyneet voivat elää arvokkaasti ja osallistua aktiivisesti yhteiskuntaan.

Nämä seitsemän lippulaivahanketta velvoittavat sekä EU:ta että jäsenvaltioita. EU:n tason välineitä, kuten sisämarkkinoita, rahoitusvälineitä ja ulkopolitiikan välineitä, hyödynnetään täysimääräisesti pullonkaulojen poistamiseksi ja Eurooppa 2020 -tavoitteiden saavuttamiseksi. Komissio kartoittaa välittömästi, mitä on tehtävä, jotta voidaan määritellä uskottava kriisistäirtautumisstrategia, toteuttaa rahoitusjärjestelmän uudistaminen, varmistaa pitkäaikaista kasvua tukeva julkisen talouden vakaus ja vahvistaa talous- ja rahaliiton sisäistä koordinoitua.

Tulosten saaminen edellyttää vahvempaa talouden ohjausjärjestelmää. Eurooppa 2020 nojaa kahteen pilariin: edellä esitettyyn temaattiseen lähestymistapaan, joka muodostuu prioriteeteista ja yleistavoitteista sekä maakohtaiseen raportointiin, jonka avulla kukin jäsenvaltio voi laatia strategian, jolla se palaa kestäväan kasvuun ja julkiseen talouteen. EU:n tasolla vahvistetaan yhdenmetyt suuntaviivat, jotka koostuvat EU:n prioriteeteista ja tavoitteista. Jäsenvaltioille annetaan maakohtaisia suosituksia. Jos reagointi ei ole riittävää, voidaan antaa varoituksia. Eurooppa 2020 -raportointi ja vakaus- ja kasvusopimukseen liittyvä arviointi suoritetaan samaan aikaan, mutta välineet pidetään kuitenkin erillisinä ja säilytetään sopimuksen loukkaamattomuus.

Omistajuus on kokonaan Eurooppa-neuvostolla, joka on uuden strategian keskiössä. Komissio seuraa etenemistä kohti tavoitteita, helpottaa toimintatapojen vaihtoa ja tekee tarvittavat ehdotukset toimien suuntaamiseksi ja EU:n lippulaivahankkeiden edistämiseksi. Euroopan parlamentti on kansalaiset liikkeelle paneva voima, ja se on keskeisissä hankkeissa toisena lainsäätäjänä. Kumppanuuteen perustuva lähestymistapa olisi ulotettava EU:n komiteoihin, kansallisiin parlamentteihin ja kansallisiin, paikallisiin ja alueellisiin viranomaisiin, työmarkkinaosapuoliin, sidosryhmiin ja kansalaisyhteiskuntaan, jotta kaikki olisivat mukana vision toteuttamisessa.

Komissio ehdottaa, että Eurooppa-neuvosto vahvistaa maaliskuussa strategian yleisen lähestymistavan ja EU:n yleistavoitteet ja hyväksyy kesäkuussa strategian yksityiskohtaiset osatekijät, joihin kuuluvat myös yhdenmetyt suuntaviivat ja kansalliset tavoitteet. Komissio odottaa myös Euroopan parlamentilta näkemyksiä ja tukea, jotta Eurooppa 2020 olisi menestys.

1. MUUTOKSEN AIKA

Kriisi on supistanut viimeaikaista talouskasvua

Olemme kokeneet meidän elinaikanamme mittavimman talouskriisin. Viime vuosikymmenen jatkuva talouskasvu ja työpaikkojen lisääntyminen on mennyt. Vuonna 2009 BKT:mme laski 4 prosenttia, teollisuustuotantomme laski 1990-luvun tasolle, ja 23 miljoonaa ihmistä eli 10 prosenttia aktiiviväestöstä on nyt työttömänä. Kriisi on ollut miljoonille kansalaisille valtava järkytys, ja se on osoittanut, että taloudessamme on joitakin perustavaa laatua olevia heikkouksia.

Kriisin takia myös tulevan talouskasvun turvaamisesta on tullut paljon vaikeampaa. Rahoitusjärjestelmän yhä herkkä tilanne viivästyttää elpymistä, kun yritysten ja kotitalouksien luotonsaanti, kuluttaminen ja investoiminen ovat vaikeutuneet. Vaikutukset julkiseen talouteen ovat olleet vakavia. Alijäämät ovat keskimäärin 7 prosenttia suhteessa BKT:hen ja velkaantumistaso yli 80 prosenttia suhteessa BKT:hen. Kaksi vuotta jatkunut kriisi on pyyhkinyt pois kaksikymmentä vuotta jatkuneen julkisen talouden vakauttamisen tulokset. Kasvupotentiaalimme on kriisin aikana puolittunut. Monenlaiset investointisuunnitelmat, kyvyt ja ideat uhkaavat jäädä käyttämättä epävarmuustekijöiden, heikon kysynnän ja rahoituksen puutteen vuoksi.

Euroopan rakenteelliset heikkoudet ovat tulleet esiin

Kriisin jättäminen taakse on välitön haaste, mutta suurin haaste on välttää automaattinen pyrkiminen kriisiä edeltäneeseen tilanteeseen. Jo ennen kriisiä oli monia aloja, joilla Eurooppa ei edistynyt tarpeeksi nopeasti muuhun maailmaan verrattuna:

- Euroopan keskimääräinen kasvuvauhti on ollut rakenteellisesti alhaisempi kuin tärkeimmillä talouskumppaneillamme, mikä johtuu pitkälti tuottavuuskuilun kasvamisesta viime vuosikymmenen aikana. Syitä ovat erot liiketoimintarakenteissa sekä vähäisemmät investoinnit T&K:hon ja innovointiin, tieto- ja viestintäteknologian riittämätön käyttö, yhteiskuntiemme joidenkin osien haluttomuus omaksua innovaatioita, markkinoille pääsyn esteet ja vähemmän dynaaminen liiketoimintaympäristö.
- Hyvästä kehityksestä huolimatta Euroopan työllisyysaste – keskimäärin 69 prosenttia 20–64-vuotiaista – on yhä huomattavasti alhaisempi kuin muualla maailmassa. Miehistä 76 prosenttia on työssä, mutta naisista vain 63 prosenttia. Vanhemmista työikäisistä (55–64-vuotiaat) vain 46 prosenttia on työssä, kun Yhdysvalloissa ja Japanissa heistä on työssä 62 prosenttia. Lisäksi eurooppalaisten työaika on keskimäärin 10 prosenttia lyhyempi kuin yhdysvaltalaisien tai japanilaisten.
- Väestön ikääntyminen kiihtyy. Suurten ikäluokkien jäädessä eläkkeelle EU:n aktiiviväestö alkaa vähetä vuodesta 2013/2014. Yli 60-vuotiaiden määrä kasvaa nyt kaksi kertaa nopeammin kuin ennen vuotta 2007 eli noin kahdella miljoonalla joka vuosi, kun aikaisemmin määrä kasvoi vuosittain yhdellä miljoonalla. Koska työvoiman osuus vähenee ja eläkeläisten kasvaa, hyvinvointijärjestelmiimme kohdistuu ylimääräistä painetta.

Globaalit haasteet voimistuvat

Euroopan on hoidettava omat rakenteelliset heikkoutensa, mutta maailma muuttuu samaan aikaan nopeasti, ja se on vuosikymmenen loppuun mennessä hyvin erilainen:

- Taloutemme ovat yhä enenevässä määrin riippuvaisia toisistaan. Eurooppa tulee edelleen hyötymään siitä, että se on yksi maailman avoimimmista talouksista, mutta kilpailu

kehittyvien ja voimakkaasti kasvavien talouksien kanssa kiristyy. Kiinan ja Intian kaltaiset maat investoivat voimakkaasti tutkimukseen ja teknologiaan nostaakseen teollisuuttaan arvoketjussa ylemmäs ja harpatakseen globaaliin talouteen. Tämä aiheuttaa joillekin taloutemme aloille paineita pysyä kilpailukykyisinä, mutta jokainen uhka on myös mahdollisuus. Kun nämä maat kehittyvät, monille eurooppalaisille yrityksille avautuu uusia markkinoita.

- Globaali rahoitusjärjestelmä vaatii vielä korjaamista. Luotonsaannin helppous, lyhytjänteisyys ja liiallinen riskinotto rahoitusmarkkinoilla ympäri maailmaa ruokkivat spekulatiivista käyttäytymistä, mikä aiheutti kasvukuplan ja huomattavaa epätasapainoa. Eurooppa on sitoutunut löytämään globaalit ratkaisut tehokkaan ja kestävän rahoitusjärjestelmän aikaansaamiseksi.
- Ilmasto- ja resurssihaasteet edellyttävät rajuja toimia. Voimakas riippuvuus fossiilisista polttoaineista, kuten öljystä, ja tehoton raaka-aineiden käyttö altistavat kuluttajamme ja yrityksemme haitallisille ja kalliiksi tuleville hintasokeille. Lisäksi nämä seikat uhkaavat taloudellista turvallisuuttamme ja vaikuttavat ilmastonmuutokseen. Maapallon väestön lisääntyminen 6 miljardista 9 miljardiin kiristää maailmanlaajuista kilpailua luonnonvaroista ja aiheuttaa paineita ympäristölle. EU:n on edelleen pyrittävä vaikuttamaan muuhun maailmaan, jotta ilmastonmuutoksen ongelmiin voidaan löytää maailmanlaajuinen ratkaisu, samalla kun toteutamme sovittua ilmasto- ja energiastrategiaamme unionin alueella.

Euroopan on toimittava talouden supistumisen välttämiseksi

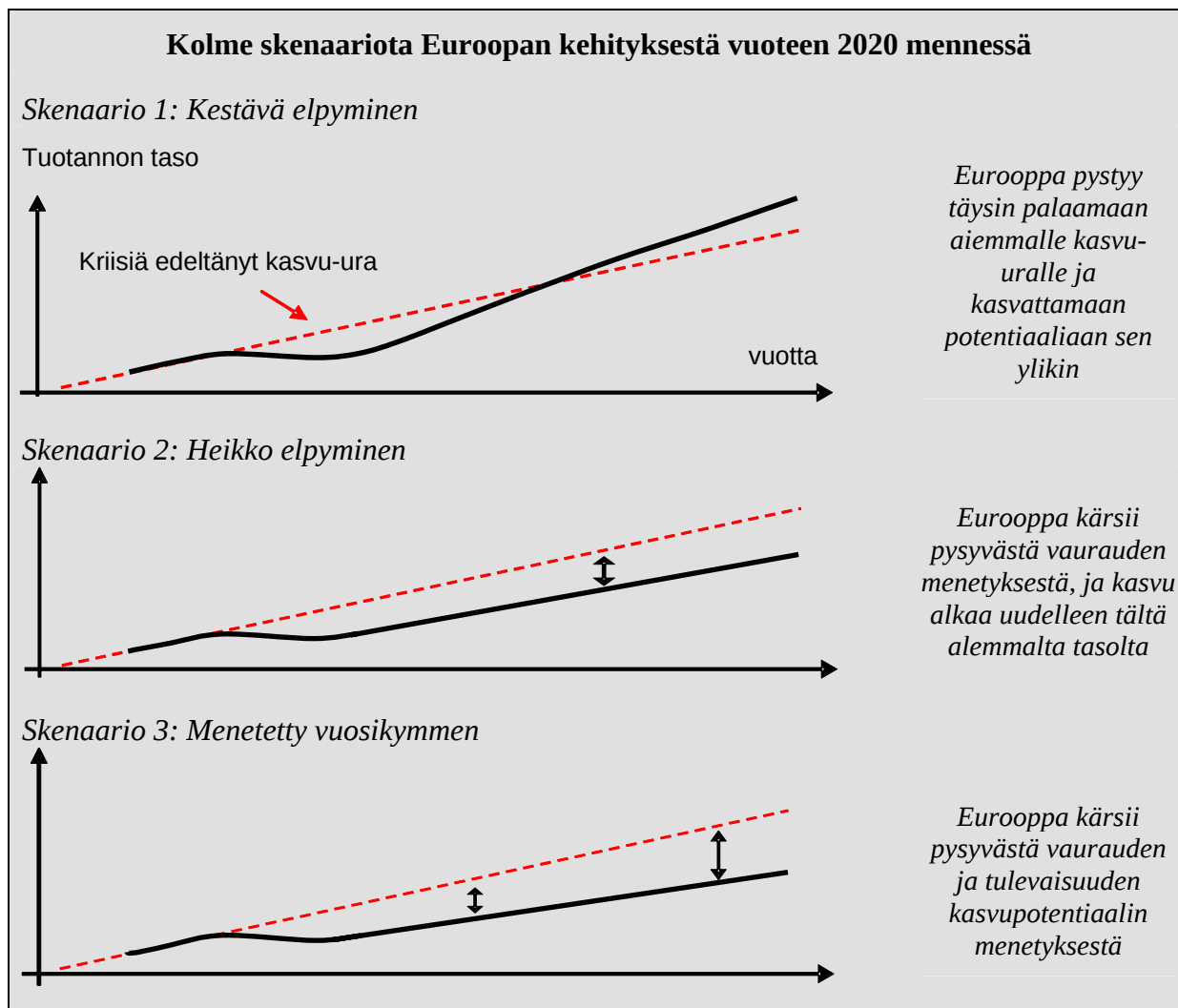
Kriisistä voidaan oppia monia asioita:

- 27 EU-taloutta ovat erittäin riippuvaisia toisistaan, ja kriisi toi korostetusti esiin kansantalouksien läheiset yhteydet ja heijastusvaikutukset erityisesti euroalueella. Yhdessä maassa tehdyt tai tekemättä jätetyt uudistukset vaikuttavat kaikkien muiden suoriutumiseen, kuten viimeaikaiset tapahtumat ovat osoittaneet. Lisäksi kriisi ja julkisen kulutuksen voimakas rajoittaminen on joissakin jäsenvaltioissa vaikeuttanut riittävän rahoituksen järjestämistä perusinfrastruktuurille, jota ne tarvitsevat liikenteessä ja energiahuollossa, ei pelkästään oman taloutensa kehittämiseksi vaan myös siksi, että ne voisivat osallistua täysimääräisesti sisämarkkinoille.
- EU:n sisäinen koordinaatio toimii: reagointi kriisiin osoitti, että kun toimia toteutetaan yhdessä, niillä on huomattavasti suurempi vaikutus. Osoitimme tämän toteuttamalla yhteisiä toimia pankkijärjestelmän vakauttamiseksi ja hyväksymällä Euroopan talouden elvytysuunnitelman. Globaalissa maailmassa mikään maa ei voi vastata haasteisiin tehokkaasti toimimalla yksin.
- EU tuo lisäarvoa maailmannäyttämöllä. EU voi vaikuttaa globaaleihin poliittisiin päätöksiin ainoastaan, jos toimimme yhdessä. Vahvemman ulkoisen edustuksen on kuljettava käsi kädessä vahvemman sisäisen koordinaation kanssa.

Kriisi ei ole ollut vain kertaluonteinen isku, jonka jälkeen voimme palata entiseen. Unionin kohtaamat haasteet ovat suurempia kuin ennen taantumaa, kun taas liikkumavaramme on rajallinen. Lisäksi on otettava huomioon, ettei muu maailma ole pysähtynyt paikoilleen. G20-maiden kasvanut merkitys on osoittanut nousevien maiden kasvavan taloudellisen ja poliittisen voiman.

Eurooppa on selkeiden, mutta haastavien, valintojen edessä. Voimme kohdata välittömän elpymishaasteen ja pitkän aikavälin haasteet – globalisaatio, resursseihin kohdistuvat paineet, ikääntyminen – yhdessä, jolloin me voimme korjata viimeaikaiset menetykset, palauttaa kilpailukykyämme, lisätä tuottavuutta ja saattaa EU:n vaurastumisen polulle (kestävä elpyminen).

Voimme myös jatkaa hidasta ja pitkälti koordinoimatonta uudistusvauhtia, jolloin uhkana on pysyvä vaurauden menetys, heikohko kasvuvauhti (heikko elpyminen), joka voi johtaa korkeaan työttömyyteen ja sosiaaliseen ahdinkoon sekä aseman suhteelliseen heikkenemiseen maailmannäyttämöllä (menetetty vuosikymmen).

Eurooppa voi onnistua

Euroopalla on monia vahvuuksia: voimme luottaa ihmisten lahjakkuuteen ja luovuuteen, vahvaan teolliseen perustaan, elinvoimaiseen palvelusektoriin, kukoistavaan ja korkealaatuiseen maataloussektoriin, vahvaan merenkulkuperinteeseen, sisämarkkinoihin ja yhteiseen rahaan, asemaamme maailman suurimpana kauppamahtina ja johtavana suorien ulkomaisten sijoitusten kohteena. Voimme luottaa myös vahvoihin arvoihimme, demokraattisiin instituutioihin, taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden ja solidaarisuuden huomioimiseen, ympäristön kunnioittamiseen, kulttuuriseen monimuotoisuuteen ja sukupuolten tasa-arvon kunnioittamiseen – vain muutamia mainitaksemme. Monet jäsenvaltioista ovat maailman

innovatiivisimpia ja kehittyneimpiä talouksia. Euroopalla on parhaat mahdollisuudet menestyä, jos toimimme kollektiivisesti – unionina.

Aikaisemmissa koettelemuksissa EU ja sen jäsenvaltiot ovat pystyneet vastaamaan haasteeseen. 1990-luvulla Euroopassa käynnistettiin maailman laajimmat sisämarkkinat, joiden tukena oli yhteinen raha. Euroopan jako päättyi vain muutamia vuosia sitten, kun unioniin liittyi uusia jäsenvaltioita ja muitakin valtioita lähti tavoittelemaan jäsenyyttä tai läheisempää suhdetta unioniin. Viimeisten kahden vuoden aikana yhteiset toimet, joita on toteutettu Euroopan elvytyssuunnitelman puitteissa, ovat auttaneet ehkäisemään talouden romahduksen. Hyvinvointijärjestelmämme ovat puolestaan auttaneet suojelemaan ihmisiä vielä suuremmalta ahdingolta.

Eurooppa pystyy toimimaan kriisiaikoina, ja talous ja yhteiskunta pystyvät mukautumaan. Eurooppalaisilla on nytkin edessään muutoksen aika, jossa on selvittävä kriisin vaikutuksista, Euroopan rakenteellisista heikkouksista ja tiukentuvista maailmanlaajuisista haasteista.

Tässä tilanteessa kriisistä irtautumisen on oltava portti uuteen talouteen. Jotta nykyiset ja tulevat sukupolvet voisivat Euroopan ainutlaatuisen yhteiskuntamallin tukemana edelleen elää terveinä hyvää elämää, meidän on aika toimia nyt. Tarvitaan strategia, jolla EU:sta tehdään älykäs, kestävä ja osallistava talous, jossa työllisyys, tuottavuus ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus ovat korkealla tasolla. Tällainen on Eurooppa 2020 -strategia. Se koskee kaikkia jäsenvaltioita, ja siinä otetaan huomioon erilaiset tarpeet, erilaiset lähtökohdat ja kansalliset ominaispiirteet kaikkia koskevan kasvun edistämiseksi.

2. ÄLYKÄS, KESTÄVÄ JA OSALLISTAVA KASVU

Missä haluamme Euroopan olevan vuonna 2020?

Eurooppa 2020 -strategian ytimen olisi muodostuttava kolmesta prioriteetista¹:

- Älykäs kasvu – osaamiseen ja innovointiin perustuvan talouden kehittäminen.
- Kestävä kasvu – resurssitehokkaamman, vihreämmän ja kilpailukykyisemmän talouden edistäminen.
- Osallistava kasvu – taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta lisäävän korkean työllisyyden talouden edistäminen.

Nämä kolme prioriteettia vahvistavat toisiaan, ja ne tarjoavat vision sosiaalisesta markkinataloudesta 2000-luvun Euroopassa.

Pyrkimystemme ohjaamiseksi ja kehityksemme suuntaamiseksi EU:n pitäisi sopia yhteisesti muutamista yleistavoitteista vuotta 2020 varten. Tästä vallitsee laaja yksimielisyys. Näiden tavoitteiden pitäisi edistää älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua. Niitä on voitava mitata, niiden on pystyttävä heijastamaan jäsenvaltioiden erilaisia tilanteita ja niiden on perustuttava riittävän luotettaviin tietoihin, jotta vertailu on mahdollista. Seuraavien tällä perusteella valittujen tavoitteiden saavuttaminen vuoteen 2020 mennessä on menestyksemme kannalta ratkaisevaa:

¹ Nämä teemat hyväksyttiin yleisesti komission toteuttamassa julkisessa kuulemisessa. Tarkempaa tietoa kuulemisen yhteydessä esitetystä näkemyksistä: http://ec.europa.eu/eu2020/index_en.htm.

- 20–64-vuotiaiden työllisyysaste on nostettava nykyisestä 69 prosentista vähintään 75 prosenttiin muun muassa lisäämällä naisten ja vanhempien työntekijöiden osallistumista sekä integroimalla maahanmuuttajat paremmin työvoimaan.
- EU:n tavoitteena on, että T&K-menot olisivat 3 prosenttia suhteessa BKT:hen. Tavoitteella on onnistuttu kiinnittämään huomiota siihen, että sekä julkisen että yksityisen sektorin on panostettava T&K:hon, mutta tavoite koskee panostusta eikä vaikutusta. EU:ssa on selkeä tarve parantaa yksityisen T&K:n edellytyksiä, ja monet tässä strategiassa ehdotetut toimenpiteet vaikuttavat tähän. On myös selvää, että jos T&K:ta ja innovointia tarkastellaan yhdessä, saadaan mukaan laajemmin menoja, joilla on liiketoiminnan ja tuottavuuden lisäämisen kannalta enemmän merkitystä. Komissio ehdottaa, että 3 prosentin tavoite säilytetään, mutta samalla kehitetään indikaattori, joka kertoisi T&K- ja innovointi-intensiteetistä.
- Kasvihuonekaasupäästöjä on vähennettävä vähintään 20 prosentilla vuoden 1990 tasosta tai 30 prosentilla, jos olosuhteet² ovat oikeat; uusiutuvien energianlähteiden osuus on nostettava 20 prosenttiin energian loppukäytöstä; ja energiatehokkuutta on parannettava 20 prosenttia.
- Koulutustasoa koskevalla tavoitteella on puututtava koulunkäynnin keskeyttämiseen ja vähennettävä keskeyttäminen nykyisestä 15 prosentista 10 prosenttiin sekä nostettava korkea-asteen koulutuksen suorittaneiden osuus 30–34-vuotiaiden ikäryhmässä 31 prosentista vähintään 40 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä.
- Kansallisten köyhyysrajojen alapuolella elävien eurooppalaisten määrää on vähennettävä 25 prosenttia, jolloin 20 miljoonaa ihmistä pääsisi köyhyydestä³.

Tavoitteet liittyvät toisiinsa. Esimerkiksi parempi koulutustaso parantaa työllistettävyyttä, ja työllisyysasteen paraneminen auttaa vähentämään köyhyyttä. Suurempi tutkimus-, kehitys- ja innovointikapasiteetti kaikilla talouden sektoreilla sekä resurssitehokkuuden lisääntyminen parantavat kilpailukykyä ja edistävät työpaikkojen syntymistä. Investoiminen puhtaampaan, vähähiiliseen teknologiaan on eduksi ympäristöllemme, auttaa torjumaan ilmastonmuutosta ja luomaan uusia liiketoiminta- ja työllistämismahdollisuuksia. Näihin tavoitteisiin meidän pitäisi yhteisesti pyrkiä. Asenteiden ja käytänteiden muuttaminen EU:ssa niin, että saadaan aikaan näihin tavoitteisiin sisältyvät tulokset, vaatii vahvaa johtajuutta, sitoutumista ja tehokkaan toteutusmekanismin.

Nämä tavoitteet ovat esimerkkejä, eivätkä ne muodosta tyhjentävää luetteloa. Ne antavat yleiskuvan siitä, millaisena komissio haluaisi nähdä EU:n vuoteen 2020 mennessä keskeisillä mittareilla mitattuna. Kyseessä ei ole ”yhden koon lähestymistapa”. Jokainen jäsenvaltio on erilainen, ja 27 jäsenvaltion EU on paljon moninaisempi kuin kymmenen vuotta sitten. Huolimatta siitä, että kehityksessä ja elintasossa on eroja, komissio katsoo, että ehdotetut tavoitteet pätevät kaikkiin jäsenvaltioihin, niin vanhoihin kuin uudempiinkin. Investoiminen tutkimukseen ja kehitykseen sekä

² Eurooppa-neuvosto totesi 10.–11. joulukuuta 2009 pidetyssä kokouksessaan, että osana vuoden 2012 jälkeistä maailmanlaajuista ja kattavaa sopimusta EU toistaa ehdollisen tarjouksensa vähentää päästöjä 30 prosenttia vuoteen 2020 mennessä vuoden 1990 tasoon verrattuna edellyttäen, että muut teollisuusmaat sitoutuvat vertailukelpoihin päästövähennyksiin ja että kehitysmaat osallistuvat tavoitteen saavuttamiseen asianmukaisella tavalla vastuunsa ja valmiuksiensa mukaan.

³ Kansallinen köyhyysraja on 60 prosenttia käytettävissä olevien tulojen mediaanista kussakin jäsenvaltiossa.

innovointiin, koulutukseen ja resurssitehokkaaseen teknologiaan hyödyttää perinteisiä sektoreita, maaseutua yhtä lailla kuin korkean osaamisen palvelutalouksia. Se edistää taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta. Jotta kukin jäsenvaltio voisi räätälöidä Eurooppa 2020 -strategian omaan tilanteeseensa sopivaksi, komissio ehdottaa, että nämä EU:n tavoitteet muunnettaisiin kansallisiksi tavoitteiksi ja suunnitelmiksi, joissa näkyisi kunkin jäsenvaltion nykytilanne sekä se kunnianhimon taso, jonka se voi saavuttaa osana laajempia EU:n pyrkimyksiä päästä näihin tavoitteisiin. Jäsenvaltioiden pyrkimysten lisäksi komissio ehdottaa korkealle tähtääviä EU:n tason toimia, joilla EU on tarkoitus nostaa uudelle, kestävämmälle kasvu-uralle. Näiden EU:n pyrkimysten ja kansallisten pyrkimysten pitäisi tukea toisiaan.

Älykäs kasvu – osaamiseen ja innovointiin perustuva talous

Älykäs kasvu tarkoittaa sitä, että osaamista ja innovointia vahvistetaan tulevan kasvumme vetureina. Tämä edellyttää, että koulutuksemme laatua parannetaan, tutkimustoimintaa vahvistetaan, koko unionin sisällä tapahtuvaa innovaatioiden ja osaamisen siirtämistä edistetään, tieto- ja viestintäteknologiaa hyödynnetään täysimääräisesti ja varmistetaan, että innovatiivisista ajatuksista voidaan synnyttää uusia tuotteita ja palveluita, jotka luovat kasvua ja laadukkaita työpaikkoja sekä auttavat vastaamaan eurooppalaisiin ja maailmanlaajuisiin yhteiskunnallisiin haasteisiin. Jotta tämä voisi onnistua, tarvitaan kuitenkin myös yrittäjyyttä, rahoitusta sekä kuluttajien tarpeiden ja markkinoiden mahdollisuuksien huomioon ottamista.

Euroopan on toimittava:

- Innovointi: Euroopan T&K-menot ovat alle 2 prosenttia, kun ne ovat Yhdysvalloissa 2,6 prosenttia ja Japanissa 3,4 prosenttia. Tämä johtuu lähinnä yksityisten investointien alemmasta tasosta Euroopassa. Kyse ei ole pelkästään T&K-menojen absoluuttisista määristä, vaan Euroopan on keskityttävä tutkimusmenojen vaikutukseen ja koostumukseen sekä parannettava yksityisen sektorin T&K:ta EU:ssa. Pienempi korkean teknologian yritysten osuus selittää puolet erostamme Yhdysvaltoihin.
- Koulutus ja elinikäinen oppiminen: Neljänneksellä kaikista oppilaista on heikko lukutaito, ja joka seitsemäs nuori lopettaa koulunkäynnin liian aikaisin. Noin 50 prosenttia saavuttaa keskivertokoulutustason, mutta se ei useinkaan vastaa työmarkkinoiden tarpeita. Alle yhdellä kolmesta 25–34-vuotiaasta on yliopistotutkinto, kun Yhdysvalloissa se on samassa ikäryhmässä 40 prosentilla ja Japanissa yli 50 prosentilla. Shanghaiin indeksin mukaan ainoastaan kaksi eurooppalaista yliopistoa on maailman 20 parhaimman yliopiston joukossa.
- Digitaalinen yhteiskunta: Tieto- ja viestintäteknologian maailmanlaajuisessa kysynnässä on kyse 2 000 miljardin euron markkinoista, mutta vain neljännes tästä tulee eurooppalaisilta yrityksiltä. Eurooppa on jäljessä myös nopeiden internetyhteyksien suhteen, mikä vaikuttaa innovointikykyyn, muun muassa maaseudulla, ja tiedon välittämiseen verkossa sekä tavaroiden ja palveluiden jakeluun verkossa.

Tähän prioriteettiin kuuluvilla toimilla otetaan Euroopassa käyttöön innovatiivisia mahdollisuuksia, parannetaan koulutustuloksia ja oppilaitosten laatua ja tuotosta sekä hyödynnetään digitaaliyhteiskunnan taloudellisia ja yhteiskunnallisia etuja. Näiden toimien olisi toteuduttava alueellisella, kansallisella ja EU:n tasolla.

Lippulaivahanke: Innovaatiounioni

Päämääränä on kohdistaa T&K- ja innovaatiopolitiikka yhteiskuntaamme kohtaaviin haasteisiin, joita ovat ilmastonmuutos, energia- ja resurssitehokkuus, terveys sekä väestönmuutos. Innovaatioketjun jokaista lenkkiä – uteliaisuustutkimuksesta kaupallistamiseen – pitäisi vahvistaa.

EU:n tasolla komissio aikoo

- saattaa Euroopan tutkimusalueen valmiiksi, kehittää strategiset tutkimuslinjaukset, joissa keskitytään haasteisiin, joita ovat energiavarmuus, liikenne, ilmastonmuutos ja resurssitehokkuus, terveys ja ikääntyminen, ympäristöystävälliset tuotantomenetelmät ja alueidenkäytön suunnittelu, sekä lisätä yhteistä suunnittelua jäsenvaltioiden ja alueiden kanssa;
- parantaa yritysten innovoinnin reunaehtoja (eli luoda EU:n yhteisen patentin ja erikoistuneen patenttitoimistoituksen, uudistaa tekijänoikeus- ja tavaramerkkisäännöstön, parantaa pk-yritysten immateriaalioikeuksien suojaa, nopeuttaa yhteentoimivien standardien hyväksymistä, parantaa pääomansaantia ja hyödyntää kysyntäpuolen toimia täysimääräisesti esim. julkisten hankintojen ja älykkään sääntelyn välityksellä);
- käynnistää ”eurooppalaisia innovaatiokumppanuuksia” EU:n ja kansallisten tasojen välille määritettyjen haasteiden vastaamisessa tarvittavan tekniikan kehittämiseksi ja hyödyntämiseksi; ensimmäisiä tällaisia ovat ”biotalouden rakentaminen vuoteen 2020 mennessä”, ”Euroopan teollisuuden tulevaisuutta muokkaava keskeinen teknologia” ja ”teknologia, jonka avulla vanhuksat voivat asua yksin ja olla aktiivisia”;
- vahvistaa ja kehittää edelleen innovointia tukevien EU:n välineiden roolia (esim. rakennerahastot, maaseudun kehittämisrahastot, T&K:n puiteohjelma, kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelma CIP, Euroopan strateginen energiateknologiasuunnitelma SET) muun muassa työskentelemällä tiiviimmin EIP:n kanssa ja virtaviivaistamalla hallintomenettelyjä, jotta erityisesti pk-yritysten olisi helpompi saada rahoitusta, ja luoda nopeille toimijoille hiilimarkkinoihin liittyviä innovatiivisia kannustimia;
- edistää osaamiskumppanuuksia ja vahvistaa koulutuksen, yritysmaailman sekä tutkimuksen ja innovoinnin välisiä yhteyksiä muun muassa Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin (EIT) välityksellä ja edistää yrittäjyyttä tukemalla uusia innovatiivisia yrityksiä.

Kansallisella tasolla jäsenvaltioiden on tarpeen:

- uudistaa kansallisia (ja alueellisia) T&K- ja innovointijärjestelmiä huippuosaamisen ja älykkään erikoistumisen edistämiseksi, vahvistaa yhteistyötä yliopistojen, tutkimuksen ja yritysten välillä, toteuttaa yhteistä ohjelmasuunnittelua ja lisätä valtioiden rajat ylittävää yhteistyötä aloilla, joissa se tuo lisäarvoa, ja mukauttaa kansallisia rahoitusmenettelyjä vastaavasti, jotta teknologian levittäytyminen kaikkialle EU:n alueelle voidaan varmistaa;
- varmistaa, että luonnontieteellisen, matemaattisen tai insinööritutkimuksen suorittaneita on riittävästi ja keskittää koulujen opetussuunnitelmat luovuuteen, innovointiin ja yrittäjyyteen;
- asettaa osaamiseen liittyvät menot etusijalle muun muassa käyttämällä verokannustimia ja muita rahoitusvälineitä yksityisten T&K-investointien lisäämiseksi.

Lippulaivahanke: Nuoret liikkeellä (Youth on the move)

Päämääränä on parantaa eurooppalaisten korkea-asteen oppilaitosten tasoa ja kansainvälistä houkuttelevuutta sekä parantaa koulutuksen ja opetuksen laatua EU:ssa kaikilla tasoilla yhdistäen sekä huippuosaaminen että tasa-arvo edistämällä opiskelijoiden ja harjoittelijoiden liikkuvuutta. Päämääränä on myös parantaa nuorten työllisyystilannetta.

EU:n tasolla komissio aikoo

- yhdentää ja parantaa EU:n liikkuvuusohjelmia ja korkeakouluille ja tutkijoille suunnattuja ohjelmia (kuten Erasmus, Erasmus Mundus, Tempus ja Marie Curie) sekä niveltää ne kansallisiin ohjelmiin ja resursseihin;

- viedä eteenpäin korkea-asteen koulutuksen uudistamista (opintosuunnitelmat, hallinto ja rahoitus) muun muassa suorittamalla yliopiston suoriutumisen ja koulutustulosten vertailuanalyysjä maailmanlaajuisessa kontekstissa;
- tutkia tapoja edistää yrittäjyyttä korkeasti koulutettujen nuorten liikkuvuusohjelmien avulla;
- edistää epävirallisen ja arkioppimisen tunnustamista;
- ottaa käyttöön nuorten työllistämispuitteet, joissa hahmotellaan toimia nuorisotyöttömyyden vähentämiseksi; jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten kanssa on tarkoitus edistää nuorten pääsyä työmarkkinoille oppisopimuskoulutuksen, harjoittelujaksojen tai muunlaisen työkokemuksen avulla, muun muassa ohjelmalla ("Eka Eures-työpaikka"), jonka avulla pyritään lisäämään nuorten työllistymismahdollisuuksia edistämällä liikkuvuutta kaikkialla EU:ssa.

Kansallisella tasolla jäsenvaltioiden on tarpeen:

- varmistaa tehokas investoiminen koulutusjärjestelmiin kaikilla tasoilla (esikoulusta korkea-asteen koulutukseen);
- parantaa koulutustuloksia toteuttamalla kussakin segmentissä (esikoulu, peruskoulun ala-aste ja yläaste, ammattikoulu ja korkea-aste) toimia yhdenmukaista lähestymistapaa noudattaen ja ottaen huomioon keskeiset kompetenssit ja pyrkien vähentämään koulunkäynnin varhaista keskeyttämistä;
- lisätä koulutusjärjestelmien avoimuutta ja merkitystä luomalla kansalliset tutkintojen viitekehykset ja suuntaamalla oppimistulokset paremmin työmarkkinoiden tarpeita vastaaviksi;
- parantaa nuorten pääsyä työmarkkinoille integroiduin toimin, joihin kuuluu muun muassa ohjausta, neuvontaa ja työharjoittelua.

Lippulaivahanke: Eurooppalainen digitaalistrategia

Päämääränä on saada kestäviä taloudellisia ja sosiaalisia etuja nopeisiin ja ultranopeisiin internetyhteyksiin ja yhteentoomiviin sovelluksiin perustuvilla verkkopalvelujen ja -sisältöjen sisämarkkinoilla, joilla laajakaistayhteys on kaikkien ulottuvilla vuoteen 2013 mennessä ja paljon nopeammat (30 Mb/s tai enemmän) internetyhteydet vuoteen 2020 mennessä ja vähintään 50 prosentilla eurooppalaisista kotitalouksista on internetyhteys, jossa tiedonsiirtonopeus on yli 100 Mb/s.

EU:n tasolla komissio aikoo

- tarjota vakaat oikeudelliset puitteet, jotka kannustavat investoimaan avoimeen ja kilpailukykyiseen internetinfrastruktuuriin ja siihen liittyviin palveluihin;
- kehittää tehokkaan taajuuspolitiikan;
- helpottaa EU:n rakennerahastojen käyttöä näiden asioiden ajamiseen;
- luoda verkkosisällöille ja -palveluille todelliset sisämarkkinat (eli rajattomat ja turvalliset verkkopalvelujen ja digitaalisten sisältöjen EU-markkinat, joilla vallitsee voimakas luottamus, tasapainoinen sääntelykehys, johon kuuluu selvyyt oikeuksien hallinnasta, usean maan kattavien lisenssien edistäminen, asianmukainen suoja ja asianmukaiset korvaukset oikeuksienhaltijoille ja aktiivinen tuki Euroopan rikkaan kulttuuriperinnön digitoimiseksi) ja muokata internetin globaalia hallintaa;
- uudistaa tutkimus- ja innovointirahastoja ja lisätä tukea tieto- ja viestintätekniikan alalla, jotta Euroopan teknologista osaamista voidaan vahvistaa keskeisillä strategisilla aloilla ja luoda voimakkaasti kasvaville pk-yrityksille edellytykset olla nousevien markkinoiden kärjessä sekä kannustaa tieto- ja viestintätekniikan innovaatioihin kaikilla teollisuuden aloilla;
- edistää internetin saamista kaikkien Euroopan kansalaisten ulottuville ja käyttöön, erityisesti toteuttamalla toimia digitaalisen lukutaidon ja esteettömyyden tukemiseksi.

Kansallisella tasolla jäsenvaltioiden on tarpeen:

- laatia nopeita internetyhteyksiä koskevia toimintastrategioita ja kohdistaa julkisia varoja, rakennerahastovarot mukaan lukien, alueille, joilla kaikkialle ei saada nopeita yhteyksiä yksityisin investoinnein;
- luoda oikeudelliset puitteet julkisten töiden koordinoinnille, jotta verkon rakentamisen kustannuksia voidaan vähentää;
- edistää nykyaikaisten helppopääsyisten verkkopalvelujen käyttöä (esim. hallinto, terveyspalvelut, älykäs koti, digitaaliset taidot, turvallisuus).

Kestävä kasvu – resurssitehokkaan, vihreämmän ja kilpailukykyisemmän talouden edistäminen

Kestävällä kasvulla tarkoitetaan, että rakennetaan resurssitehokas, kestävä ja kilpailukykyinen talous, hyödynnetään Euroopan johtajuutta kilpailussa uusien prosessien ja teknologioiden kehittämiseksi, vihreä teknologia mukaan lukien, nopeutetaan tieto- ja viestintäteknologiaa käyttävien älykkäiden verkkojen laajentamista, hyödynnetään EU:n laajuisia verkkoja ja vahvistetaan yritystemme kilpailuetuja erityisesti tehdasteollisuudessa ja pk-yrityksissä sekä auttamalla kuluttajia arvostamaan resurssitehokkuutta. Tällainen lähestymistapa auttaa EU:ta menestymään vähähiilisessä niukkojen resurssien maailmassa ja estää samalla ympäristön tilan heikkenemistä, luonnon monimuotoisuuden katoamista ja resurssien kestämatöntä käyttöä. Se edistää myös taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta.

Euroopan on toimittava:

- Kilpailukyky: EU on vaurastunut kaupalla: sekä maailmanlaajuisella viennillä että raaka-aineiden ja valmiiden tuotteiden tuonnilla. Vientimarkkinoihin ja yhä useampiin tuotantopanoksiin kohdistuu kovia paineita, joten meidän on parannettava kilpailukykyämme tärkeimpiin kauppakumppaneihimme nähden nostamalla tuottavuutta. Meidän on puututtava suhteelliseen kilpailukykyyn euroalueella ja EU:ssa laajemmin. EU oli pitkälti ensimmäisenä liikkeellä etsimässä vihreitä ratkaisuja, mutta tärkeät kilpailijat, erityisesti Kiina ja Pohjois-Amerikka, kurovat saavutettua etumatkaa kiinni. EU:n pitäisi säilyttää johtoasemansa vihreän teknologian markkinoilla keinona varmistaa resurssitehokkuus kaikkialla taloudessa ja samalla poistaa pullonkaulat keskeisistä verkkoinfrastruktuureista lisäten sillä tavoin teollisuutemme kilpailukykyä.
- Ilmastomuutoksen torjunta: Ilmastotavoitteiden saavuttaminen merkitsee, että päästöjä on vähennettävä alkaneella vuosikymmenellä huomattavasti nopeammin kuin päättyneellä vuosikymmenellä ja että uusien teknologioiden, kuten hiilidioksidin talteenoton ja sitomisen, mahdollisuuksia on hyödynnettävä täysimääräisesti. Resurssitehokkuuden parantaminen auttaisi rajoittamaan päästöjä huomattavasti, säästäisi rahaa ja edistäisi talouskasvua. Tämä koskee kaikkia talouden aloja, ei pelkästään niitä, joilla on runsaasti päästöjä. Meidän on myös vahvistettava talouksiemme kykyä kestää ilmastouhkia ja lisättävä valmiuksiamme ehkäistä katastrofeja ja vastata niihin.
- Puhdas ja tehokas energia: Energiatavoitteidemme saavuttaminen voisi johtaa vuoteen 2020 mennessä 60 miljardin euron vähennykseen öljyn ja kaasun tuonnissa. Kyse ei ole pelkästään rahan säästämisestä, vaan tämä on energiavarmuutemme vuoksi tärkeää. Edistyminen Euroopan energiamarkkinoiden yhdentämisessä voi lisätä BKT:ta 0,6–0,8 prosenttia. Jos EU:n tavoite tuottaa 20 prosenttia energiasta uusiutuvista lähteistä

saavutetaan, pelkästään sillä voidaan luoda yli 600 000 työpaikkaa. Kun tähän lisätään tavoite parantaa energiatehokkuutta 20 prosenttia, puhutaan yli miljoonasta uudesta työpaikasta.

Tähän prioriteettiin kuuluvat toimet edellyttävät, että täytämme päästöjen vähennyssitoumuksemme sillä tavoin, että edut ovat mahdollisimman suuret ja kulut mahdollisimman pienet, esimerkiksi levittämällä innovatiivisia teknisiä sovelluksia. Lisäksi meidän pitäisi pyrkiä irrottamaan kasvu energian käytöstä ja muuttua resurssitehokkaammaksi taloudeksi. Sen lisäksi, että tästä olisi Euroopalle kilpailuetua, myös riippuvuus ulkomaisista raaka-aineiden lähteistä vähenisi.

Lippulaivahanke: Resurssitehokas Eurooppa

Päämääränä on tukea siirtymistä resurssitehokkaaseen ja vähähiiliseen talouteen, joka käyttää kaikkia resurssejaan tehokkaasti. Päämääränä on irrottaa talouskasvu resurssien ja energian käytöstä, vähentää hiilidioksidipäästöjä, parantaa kilpailukykyä ja lisätä energiavarmuutta.

EU:n tasolla komissio aikoo

- hyödyntää EU:n rahoitusvälineitä (esim. maaseudun kehittämiseen tarkoitettuja välineitä, rakennerahastoja, T&K-puiteohjelmaa, Euroopan laajuisia verkkoja, EIP:tä) osana johdonmukaista rahoitusstrategiaa, jossa saatetaan yhteen EU:n ja jäsenvaltioiden julkista ja yksityistä rahoitusta;
- parantaa puitteita markkinalähtöisten välineiden käytölle (esim. päästökauppa, energiaverotuksen tarkistus, valtiontukipuitteet, kannustus vihreiden julkisten hankintojen laajempaan käyttöön);
- tehdä ehdotuksia liikenteen alan uudistamiseksi ja hiilen määrän vähentämiseksi, jolloin kilpailukyky lisääntyy; tämä voidaan tehdä yhdistämällä erilaisia toimenpiteitä, esim. infrastruktuuritoimenpiteitä, kuten sähköisen liikkuvuuden verkkoinfrastruktuurien varhainen käyttöönotto, älykäs liikenteenhallinta, logistiikan parantaminen, maantiekulkuneuvojen, lentoliikenteen ja merenkulun hiilidioksidipäästöjen vähentäminen sekä mittavan eurooppalaisen ”vihreä auto” -hankkeen käynnistäminen, jolloin voitaisiin edistää uutta teknologiaa, sähkö- ja hybridi-autot mukaan lukien, yhdistämällä tutkimus, yhteisten standardien asettaminen ja tarvittavan infrastruktuurin kehittäminen;
- nopeuttaa strategisten, runsaasti eurooppalaista lisäarvoa tuovien hankkeiden toteuttamista kriittisten pullonkaulojen poistamiseksi erityisesti rajayhteyksiltä ja intermodaalisista solmukohdista (kaupungit, satamat, logistiset rajapinnat);
- saada energian sisämarkkinat valmiiksi ja toteuttaa strategisen energiateknologiasuunnitelman pitäen etusijalla myös uusiutuvien energianlähteiden edistämistä sisämarkkinoilla;
- esittää hankkeen, jolla parannetaan eurooppalaisia verkkoja, Euroopan laajuiset energiaverkot mukaan lukien, niin että niistä tulee eurooppalainen superverkko, ja luodaan älykkäitä verkkoja, joihin erityisesti uusiutuvia energianlähteitä liitetään (rakennerahastojen ja EIP:n tuella); tähän kuuluu myös EU:lle strategisesti huomattavan tärkeiden infrastruktuurihankkeiden edistäminen Itämeren, Balkanin, Välimeren ja Euraasian alueella;
- hyväksyä ja toteuttaa energiatehokkuuden tarkistetun toimintasuunnitelman ja edistää huomattavaa resurssitehokkuusohjelmaa (jolla tuetaan pk-yrityksiä ja kotitalouksia) rakennerahastovaroilla ja muilla varoilla, jotta voitaisiin saada uutta rahoitusta olemassa olevien erittäin onnistuneiden innovatiivisten investointisuunnitelmamallien avulla; tällä tavoin pyritään muuttamaan kulutus- ja tuotantomalleja;
- luoda vision niistä rakenteellisista ja teknologisista muutoksista, joita tarvitaan siirryttäessä vuoteen 2050 mennessä vähähiiliseen, resurssitehokkaaseen ja ilmastomuutokseen sopeutuvaan talouteen, jossa EU:n on mahdollista saavuttaa päästöjen vähentämistä ja luonnon monimuotoisuutta koskevat tavoitteensa; tähän kuuluu katastrofien ehkäisy ja niihin vastaaminen, koheesiopolitiikan, maatalous- ja maaseudun kehittämispolitiikan sekä meripolitiikkojen valjastaminen ilmastomuutoksen torjuntaan, erityisesti resurssien tehokkaampaan käyttöön perustuvilla sopeuttamistoimenpiteillä, jotka parantavat osaltaan myös maailmanlaajuisia elintarviketurvaa.

Kansallisella tasolla jäsenvaltioiden on tarpeen:

- poistaa ympäristön kannalta haitalliset tuet ja rajoittaa poikkeukset niihin, joilla on sosiaalisia erityistarpeita;
- hyödyntää tuotanto- ja kulutustapojen sopeuttamisessa markkinalähtöisiä välineitä, kuten verokannustimia ja julkisia hankintoja;
- kehittää älykästä, tasokkaampaa ja täysin yhteenliitettyä liikenne- ja energiainfrastruktuuria ja hyödyntää tieto- ja viestintätekniikkaa täysimääräisesti;
- varmistaa EU:n ydinverkon sisällä, että infrastruktuurihankkeet, jotka vaikuttavat ratkaisevasti koko EU:n liikennejärjestelmän tehokkuuteen, toteutetaan koordinoitusti;
- asettaa painopiste kaupunkiliikenteeseen, jossa suurin osa ruuhkista ja päästöistä syntyy;
- käyttää sääntelyä luomalla suoritusstandardeja ja markkinalähtöisiä välineitä, kuten verotus, tuet ja julkiset hankinnat, joilla vähennetään energian ja resurssien käyttöä, ja käyttää rakennerahastoja julkisten rakennusten energiatehokkuuden parantamiseen ja kierrätyksen tehostamiseen;
- lisätä sellaisten energiansäästövälineiden houkuttelevuutta, jotka voisivat lisätä tehokkuutta energiantensiivisillä aloilla, kuten tieto- ja viestintätekniikan käyttöön perustuvat välineet.

Lippulaivahanke: Globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikka

Talouskriisi on koetellut teollisuutta ja etenkin pk-yrityksiä. Kaikilla sektoreilla on haasteena globalisaatio ja tuotantoprosessien ja tuotteiden sopeuttaminen vähähiiliseen talouteen. Näiden haasteiden vaikutus on eri sektoreilla erilainen. Jotkut sektorit saattavat joutua ”keksimään itsensä uudelleen”, kun taas toisille haasteet merkitsevät uusia liiketoimintamahdollisuuksia. Komissio tekee läheistä yhteistyötä eri sidosryhmien kanssa (teollisuus, ammattiliitot, tiedeyhteisö, kansalaisjärjestöt ja kuluttajajärjestöt) ja laatii puitteet uudenaikaiselle teollisuuspolitiikalle, jolla tuetaan yrittäjyyttä, ohjataan ja autetaan teollisuutta, jotta se pystyy vastaamaan näihin haasteisiin, edistetään Euroopan alkutuotannon, teollisuuden ja palveluelinkeinojen kilpailukykyä ja autetaan niitä hyödyntämään globalisaation ja vihreän talouden mahdollisuuksia. Teollisuuspolitiikan puitteissa käsitellään yhä kansainvälisemmän arvoketjun kaikkia osatekijöitä raaka-aineiden saannista myynnin jälkeisiin palveluihin.

EU:n tasolla komissio aikoo

- luoda teollisuuspolitiikan, joka tarjoaa parhaat olosuhteet säilyttää Euroopassa vahva, kilpailukykyinen ja monipuolinen teollinen perusta ja kehittää sitä ja jolla tuetaan tehdasteollisuuden energia- ja resurssitehokkuuden lisäämistä;
- kehittää horisontaalinen lähestymistapa, jossa yhdistetään erilaisia välineitä (esim. ns. järkevää sääntelyä, uudistettuja julkisia hankintoja, kilpailusääntöjä sekä standardointia);
- parantaa liiketoimintaympäristöä, erityisesti pk-yritysten osalta, muun muassa vähentämällä liiketoimintakustannuksia Euroopassa, edistämällä klustereiden muodostumista ja parantamalla kohtuuhintaisen rahoituksen saantia;
- edistää vaikeuksissa olevien alojen rakenneuudistusta kohti tulevaisuuden toimintaa muun muassa sijoittamalla nopeasti osaamista nouseville voimakkaan kasvun aloille ja käyttämällä EU:n valtiontukijärjestelmän ja/tai globalisaatioon mukautumista tukevan eurooppalaisen rahaston tukea;
- edistää sellaisten teknologioiden ja tuotantomenetelmien käyttöä, jotka vähentävät luonnonvarojen käyttöä ja lisäävät investointeja EU:n olemassa oleviin luonnonvaroihin;
- edistää pk-yritysten kansainvälistymistä;
- varmistaa, että liikenne- ja logistiikkaverkot tarjoavat teollisuudelle kaikkialla unionissa tehokkaan pääsyn sisämarkkinoille ja niitä ympäröiville kansainvälisille markkinoille;
- kehittää tehokkaan avaruuspolitiikan, joka tarjoaa välineet vastata joihinkin keskeisiin maailmanlaajuisiin haasteisiin, ja erityisesti saada tuloksia Galileosta ja ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuisesta seurannasta (GMES);

- parantaa Euroopan matkailualan kilpailukykyä;
- tarkistaa sääntelyä, jotta voidaan tukea palvelu- ja teollisuusalojen resurssitehokkuuden lisäämistä, johon kuuluu myös tehokkaampi kierrätys; parantaa eurooppalaista standardointimenettelyä, jotta eurooppalaiset ja kansainväliset standardit palvelisivat Euroopan teollisuuden pitkän aikavälin kilpailukykyä; tähän kuuluu myös keskeisten perusteknologioiden kaupallistamisen ja omaksumisen edistäminen;
- uudistaa EU:n strategiaa, jolla edistetään yritysten yhteiskuntavastuuta, joka on työntekijöiden ja kuluttajien pitkäaikaisen luottamuksen takaamisessa keskeinen tekijä.

Kansallisella tasolla jäsenvaltioiden on tarpeen:

- parantaa liiketoimintaympäristöä erityisesti innovatiivisten pk-yritysten osalta muun muassa julkisin hankinnoin, jotka tukevat innovaatiokannustimia;
- parantaa immateriaalioikeuksien noudattamisen edellytyksiä;
- vähentää yrityksiin kohdistuvia hallinnollisia rasituksia ja parantaa yrityslainsäädännön laatua;
- tehdä läheistä yhteistyötä eri sidosryhmien kanssa (teollisuus, ammattiliitot, tiedeyhteisö, kansalaisjärjestöt ja kuluttajajärjestöt) pullonkaulojen löytämiseksi ja yhteisen analyysin tekemiseksi siitä, miten voidaan säilyttää vahva teollinen ja osaamis pohja sekä saattaa EU asemaan, jossa se voi johtaa maailmanlaajuisia kestävä kehitystä.

Osallistava kasvu – taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta lisäävä korkea työllisyyden talous

Osallistava talous tarkoittaa, että ihmisille annetaan uusia mahdollisuuksia edistämällä korkeaa työllisyyttä, panostamalla osaamiseen, torjumalla köyhyyttä ja uudistamalla työmarkkinoita, koulutusta ja sosiaaliturvajärjestelmiä niin, että ihmisiä voidaan auttaa ennakoimaan ja hallitsemaan muutosta ja voidaan rakentaa osallistava yhteiskunta. On myös olennaista, että talouskasvun edut leviävät kaikkialle unioniin, myös syrjäisimmille alueille, jotta alueellinen yhteenkuuluvuus vahvistuu. Kyse on siitä, että kaikille on tarjolla mahdollisuuksia koko elämän ajan. Euroopan on hyödynnettävä työvoimapotentialinsa täysimääräisesti, jotta se voi vastata väestön ikääntymisen ja kasvavan maailmanlaajuisen kilpailun mukanaan tuomiin haasteisiin. Tarvitaan sukupuolten tasa-arvoa edistäviä toimia, joilla voidaan lisätä osallistumista työvoimaan ja lisätä tällä tavoin kasvua ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta.

Euroopan on toimittava:

- Työllisyys: Väestönmuutoksen vuoksi työvoimamme määrä pienenee. Tällä hetkellä vain kaksi kolmasosaa työikäisestä väestöstä on työllisiä, kun Yhdysvalloissa ja Japanissa työllisiä on yli 70 prosenttia. Naisten ja vanhempien työntekijöiden työllisyysaste on erityisen alhainen. Kriisi on koetellut erityisen raskaasti nuoria, joiden työttömyysaste on yli 21 prosenttia. On suuri vaara, että ihmiset, joilla on vain vähäiset yhteydet työelämään tai niitä ei ole lainkaan, putoavat pois työmarkkinoilta.
- Koulutus: Noin 80 miljoonalla ihmisellä on peruskoulutus tai ei sitäkään, mutta elinikäisestä oppimisesta hyötyvät eniten ne, joilla on enemmän koulutusta. Vuoteen 2020 mennessä korkeaa koulutustasoa edellyttäviä työpaikkoja on 16 miljoonaa enemmän, kun taas niiden työpaikkojen määrä, joissa työntekijältä ei edellytetä koulutusta, vähenee 12 miljoonalla. Myös työurien pidentäminen edellyttää mahdollisuutta hankkia ja kehittää osaamista koko eliniän.

- Köyhyyden torjunta: Ennen kriisiä köyhyys uhkasi 80:tä miljoonaa ihmistä. Heistä 19 miljoonaa on lapsia. Työssä käyvistä 8 prosenttia ei ansaitse niin paljon, että heidän tulonsa ylittäisivät köyhyysrajan. Työttömiä köyhyys uhkaa erityisesti.

Tähän prioriteettiin liittyvät toimet edellyttävät uudistamista ja työllisyys- ja koulutuspolitiikkamme sekä sosiaaliturvajärjestelmien vahvistamista lisäämällä osallistumista työmarkkinoille, vähentämällä rakenteellista työttömyyttä ja lisäämällä yritysten yhteiskuntavastuuta. Päivähoitopalvelut ja muut hoivapalvelut ovat tässä merkittäviä. Joustoturvaperiaatteiden toteuttaminen ja ihmisten mahdollisuus hankkia uusia taitoja, joilla he voivat sopeutua uusiin olosuhteisiin ja mahdollisesti vaihtaa uraa, ovat keskeisiä. Jotta kaikki voisivat hyötyä kasvusta, tarvitaan mittavia toimia köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi ja terveydellisen epätasa-arvon vähentämiseksi. Yhtä tärkeää on, että pystymme tukemaan väestön ikääntymistä terveenä ja aktiivisena, jotta sosiaalinen yhteenkuuluvuus ja korkeampi tuottavuus on mahdollista.

Lippulaivahanke: Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma

Päämääränä on luoda edellytykset työmarkkinoiden uudistamiselle ja lisätä työllisyyttä sekä varmistaa sosiaalisten malliemme kestävyys. Ihmisiä on voimaannutettava antamalla heille mahdollisuus hankkia uutta osaamista, jolla nykyinen ja tuleva työvoima voi sopeutua uusiin olosuhteisiin ja mahdollisiin uranvaihdoksiin, työttömyys vähenee ja työvoiman tuottavuus kasvaa.

EU:n tasolla komissio aikoo

- määrittää ja toteuttaa joustoturvaohjelman toisen vaiheen yhdessä eurooppalaisten työmarkkinaosapuolten kanssa, jotta voidaan määrittää keinoja, joilla talouden siirtymiä voidaan hallita paremmin sekä torjua työttömyyttä ja nostaa työvoimaosuuksia;
- mukauttaa säädöksiä niin, että ne vastaavat työelämän muutoksia (esim. työaika, työskentelypaikka) ja uusia työterveys- ja työturvallisuusriskejä, järkevän sääntelyn periaatteita noudattaen;
- helpottaa ja edistää EU:n sisäistä työvoiman liikkuvuutta ja saattaa työvoiman kysynnän ja tarjonnan vastaamaan paremmin toisiaan rakennerahastojen, erityisesti Euroopan sosiaalirahaston (ESR), asianmukaisella taloudellisella tuella sekä edistää tulevaisuuteen suuntautuvaa ja kattavaa työvoiman muuttoliikettä, joka vastaisi joustavasti työmarkkinoiden prioriteetteihin ja tarpeisiin;
- vahvistaa työmarkkinaosapuolten valmiuksia ja hyödyntää täysimääräisesti mahdollisuuksia ratkaista ongelmia työmarkkinaosapuolten välisellä vuoropuhelulla kaikilla tasoilla (EU, kansallinen/alueellinen, toimiala, yritys) sekä edistää yhteistyön vahvistamista työmarkkinlaitosten välillä, jäsenvaltioiden julkiset työvoimapalvelut mukaan lukien;
- antaa vahvan sysäyksen kaikki sidosryhmät kattavan koulutusyhteistyön strategisille puitteille; tämän pitäisi johtaa elinikäisen oppimisen periaatteiden toteuttamiseen (yhteistyössä jäsenvaltioiden, työmarkkinaosapuolten ja asiantuntijoiden kanssa) muun muassa eri koulutusalojen ja -asteiden välisten joustavien oppimispolkujen avulla ja vahvistamalla ammattikoulutuksen houkuttelevuutta; Euroopan tason työmarkkinaosapuolten kanssa olisi neuvoteltava siinä tarkoituksessa, että ne kehittäisivät tästä oman hankkeen;
- varmistaa, että yleisen, ammatillisen, korkea- ja aikuiskoulutuksen avulla voidaan hankkia yleisesti tunnustettu opintojen jatkamisen tai työmarkkinoiden edellyttämä pätevyys, ja kehittää koulutusta ja työelämää varten yhteisen kielen ja työkalun: eurooppalaisen taito-, osaamis- ja ammattiluokittelun (European Skills, Competences and Occupations framework, ESCO).

Kansallisella tasolla jäsenvaltioiden on tarpeen:

- toteuttaa kansalliset joustoturvasuunnitelmat, kuten Eurooppa-neuvostossa on sovittu, vähentää työmarkkinoiden segmentoitumista, helpottaa siirtymistä työelämään ja helpottaa työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista;
- tarkastella ja säännöllisesti seurata vero- ja etuusjärjestelmien tehokkuutta työnteon kannattavuuden näkökulmasta keskittyen erityisesti niihin, joilla on alhainen koulutustaso, ja poistaa toimenpiteitä, jotka estävät itsenäistä ammatinharjoittamista;
- edistää uusia tapoja tasapainottaa työ ja vapaa-aika ja tukea aktiivista ikääntymistä sekä parantaa sukupuolten tasa-arvoa;
- edistää ja seurata työmarkkinaosapuolten välisen vuoropuhelun tulosten toteutumista;
- antaa vahva sysäys eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen toteuttamiseen perustamalla kansallisia tutkintojen viitekehyksiä;
- varmistaa, että yleisen, ammatillisen, korkea- ja aikuiskoulutuksen sekä epävirallisen ja arkioppimisen avulla voidaan hankkia yleisesti tunnustettu opintojen jatkamisen tai työmarkkinoiden edellyttämä pätevyys;
- luoda kumppanuussuhteita koulutustahojen ja työelämän välille, erityisesti ottamalla työmarkkinaosapuolet mukaan koulutustarjonnan suunnitteluun.

Lippulaivahanke: Euroopan köyhydentorjuntafoorumi

Päämääränä on varmistaa taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus hyödyntäen Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen teemavuotta lisäämällä tietoisuutta ja tunnustamalla köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä kokevien perusoikeudet niin, että he voivat elää arvokkaasti ja osallistua aktiivisesti yhteiskuntaan.

EU:n tasolla komissio aikoo

- muuntaa sosiaalisen syrjäytymisen ja sosiaalisen suojelun avoimen koordinaation menetelmän yhteistyön, vertaisarviointien ja käytäntöjenvaihdon foorumiksi sekä välineeksi, jolla edistetään julkisten ja yksityisten toimijoiden sitoutumista sosiaalisen syrjäytymisen vähentämiseen ja konkreettiseen toimintaan, muun muassa rakennerahastojen, erityisesti ESR:n, kohdennetulla tuella;
- suunnitella ja toteuttaa ohjelmia, joilla edistetään kaikkein haavoittuvimpia koskevia sosiaalisia innovaatioita, erityisesti tarjoamalla innovatiivisia koulutus- ja työllistymismahdollisuuksia vähäosaisille yhteisöille, torjutaan syrjintää (esim. vammaisten syrjintää) ja laaditaan uusi toimintasuunnitelma maahanmuuttajien kotouttamiseksi, jotta he voivat hyödyntää mahdollisuuksiaan täysimääräisesti;
- toteuttaa sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmien riittävyyden ja kestävyysarvioinnin ja määrittää keinoja, joilla voidaan varmistaa terveydenhoitopalvelujen parempi saatavuus.

Kansallisella tasolla jäsenvaltioiden on tarpeen:

- edistää kollektiivisen ja yksilöllisen vastuun jakamista köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnassa;
- määrittää ja toteuttaa toimenpiteitä, joilla puututaan erityisten riskiryhmien olosuhteisiin (esim. yksinhuoltajaperheet, vanhat naiset, vähemmistöt, romanit, vammaiset ja kodittomat);
- hyödyntää sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmiään täysimääräisesti asianmukaisen toimeentulotuen ja terveydenhoidon varmistamiseksi.

3. PUUTTUVAT LENKIT JA PULLONKAULAT

Strategian tavoitteiden saavuttamisessa pitäisi hyödyntää EU:n kaikkia politiikanlohkoja, välineitä ja säädöksiä sekä rahoitusvälineitä. Komissio aikoo vahvistaa keskeisiä politiikkoja ja välineitä, kuten sisämarkkinoita, talousarviota ja EU:n ulkoista talouspolitiikkaa, niin että niissä keskitytään Eurooppa 2020 -tavoitteiden saavuttamiseen. Toimintaehdotukset, joilla varmistetaan keskeisten politiikkojen ja välineiden vaikutus strategiaan, ovat olennainen osa Eurooppa 2020 -strategiaa.

3.1. 2000-luvun sisämarkkinat

Vahvemmat, syvemmät ja laajemmat sisämarkkinat ovat kasvun ja työpaikkojen luomisen kannalta keskeiset. Sisämarkkinoiden suhteen on kuitenkin nähtävissä merkkejä yhdentymisväsymyksestä ja lumouksen haihtumisesta. Kriisi on lisännyt taloudellisen nationalismin houkutusta. Komission valppauden ja jäsenvaltioiden yhteisen vastuuntunnon ansiosta ajautuminen eriytymiseen on vältetty. Tarvitaan kuitenkin uutta potkua – aitoa poliittista sitoutumista – jotta sisämarkkinoiden yhdentyminen voidaan käynnistää uudelleen hyväksymällä jäljempänä mainitut toimenpiteet nopeasti. Tällainen poliittinen sitoutuminen edellyttää erilaisten toimenpiteiden yhdistämistä sisämarkkinoiden aukkojen täyttämiseksi.

Yritykset ja kansalaiset kohtaavat päivittäin sen tosiasian, että sisämarkkinoiden oikeudellisesta olemassaolosta huolimatta valtioiden rajat ylittävissä kaupankäynnissä on edelleen pullonkauloja. Verkot eivät ole riittävästi yhteenliitettyjä, ja sisämarkkinasääntöjen täytäntöönpano on edelleen vaihtelevaa. Yritysten ja kansalaisten on usein edelleen toimittava 27 eri oikeusjärjestyksen kanssa, vaikka kyseessä olisi yksi ja sama liiketoimi. Kun meidän yrityksemme joutuvat edelleen päivittäin kohtaamaan pirstoutumisen ja sääntöjen erilaisuuden, niiden kiinalaiset, yhdysvaltalaiset ja japanilaiset kilpailijat voivat ottaa kaiken irti laajoista kotimarkkinoistaan.

Sisämarkkinat saivat alkunsa ennen internetin aikakautta, ennen kuin tieto- ja viestintätekniikasta tuli yksi tärkeimmistä kasvun vauhdittajista ja ennen kuin palveluista tuli niin hallitseva osa Euroopan taloutta. Uusien palvelujen (esim. sisällöt ja mediat, terveyspalvelut ja älykkäät energiamittarit) ilmaantuminen kertoo valtavista mahdollisuuksista, mutta Eurooppa voi hyödyntää näitä mahdollisuuksia ainoastaan, jos se pystyy pääsemään pirstaloituneisuudesta, joka tällä hetkellä estää kuluttajia ja yrityksiä käyttämästä verkkosisältöjä ja -palveluja.

Jotta sisämarkkinat voisivat palvella Eurooppa 2020 -tavoitteita, tarvitaan toimivat ja toisiinsa liitetyt markkinat, joilla kilpailu ja kuluttajien mahdollisuudet vauhdittavat kasvua ja innovointia. Avoimet palvelujen sisämarkkinat on luotava palveludirektiivin pohjalta varmistaen samalla, että kuluttajille tarjotaan laadukkaita palveluja. Palveludirektiivin täysimääräinen täytäntöönpano voisi lisätä palvelujen kauppaa 45 prosentilla ja suoria ulkomaisia sijoituksia 25 prosentilla, mikä merkitsisi 0,5–1,5 prosentin kasvua BKT:hen.

Pk-yritysten pääsyä sisämarkkinoille on parannettava. Yrittäjyyttä on kehitettävä konkreettisilla poliittisilla aloitteilla, joihin kuuluu yrityslainsäädännön yksinkertaistaminen (konkurssimenettelyt, yksityisen eurooppayhtiön säännöt jne.) ja aloitteet, jotka mahdollistavat yritystoiminnan aloittamisen uudelleen entisen yrityksen epäonnistuttua. Kansalaisille on annettava mahdollisuus osallistua sisämarkkinoihin täysimääräisesti. Tämä edellyttää, että parannetaan kansalaisten mahdollisuuksia ja luottamusta ostaa tavaroita ja palveluja yli rajojen, varsinkin verkkokaupan kautta.

Komissio varmistaa kilpailupolitiikan täytäntöönpanon avulla, että sisämarkkinat pysyvät avoimina markkinoina, joilla yrityksillä on yhtäläiset mahdollisuudet ja kansallinen protektionismi torjutaan. Kilpailupolitiikalla on enemmänkin annettavaa Eurooppa 2020 -tavoitteiden saavuttamisessa. Kilpailupolitiikalla huolehditaan, että markkinat tarjoavat oikean ympäristön innovoinnille esimerkiksi varmistamalla, että patenteja ja tekijänoikeuksia ei käytetä väärin. Markkinoiden väärinkäytön ja yritysten välisten, kilpailua estävien sopimusten torjuminen lisää luottamusta ja kannustaa innovointiin. Myös valtioneuvoston politiikalla voidaan vaikuttaa aktiivisesti ja myönteisesti Eurooppa 2020 -tavoitteisiin kannustamalla ja tukemalla innovatiivisempaa, tehokkaampaa ja vihreämpää teknologiaa koskevia hankkeita ja helpottamalla julkisen investointituen, riskipääoman ja tutkimus- ja kehitysrahoituksen saantia.

Komissio tulee ehdottamaan toimia sisämarkkinoiden pullonkaulojen torjumiseksi seuraavin keinoin:

- Vahvistetaan rakenteita, jotta sisämarkkinatoimenpiteet, kuten verkkosäätely, palveludirektiivi ja rahoitusmarkkinoiden lainsäädäntö- ja valvontapaketti, voidaan toteuttaa oikeaan aikaan ja oikealla tavalla, panna ne tehokkaasti täytäntöön ja ratkaista mahdolliset ongelmat nopeasti.
- Viedään eteenpäin järkevän sääntelyn ohjelmaa, johon kuuluu asetusten laajempi käyttö direktiivien sijaan, olemassa olevan lainsäädännön jälkiarvioinnin käynnistäminen, markkinaseurannan jatkaminen, hallinnollisten rasitteiden vähentäminen, veroesteiden poistaminen, liiketoimintaympäristön parantaminen, erityisesti pk-yritysten osalta, ja yrittäjyyden tukeminen.
- Mukautetaan EU:n ja jäsenvaltioiden lainsäädäntö digitaaliaikaan, jotta voidaan edistää sisällön levittämistä niin, että kuluttajien ja yritysten luottamus on korkealla tasolla. Tämä edellyttää vastuukysymyksiä, takuita, toimituksia ja riitojenratkaisua koskevien sääntöjen päivittämistä.
- Tehdään sopimusten tekeminen muissa EU-maissa olevien kumppaneiden kanssa yrityksille ja kuluttajille helpommaksi ja edullisemmaksi, muun muassa tarjoamalla yhdenmukaisia ratkaisuja kuluttajasopimuksiksi, EU:n mallisopimuslausekkeita ja etenemällä kohti vapaaehtoisia eurooppalaista sopimusoikeutta.
- Tehdään sopimusten täytäntöönpano ja tuomioistuimen päätösten ja asiakirjojen tunnustaminen muissa EU-maissa yrityksille ja kuluttajille helpommaksi ja edullisemmaksi.

3.2. Investointi kasvuun: koheesiopolitiikka ja EU:n talousarvion määrärahojen ja yksityisen rahoituksen käyttö

Taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus on Eurooppa 2020 -strategian ytimessä. Yhteenkuuluvuuden avulla voidaan varmistaa, että kaikki energia ja kapasiteetti otetaan käyttöön ja keskitetään strategian prioriteettien ajamiseen. Koheesiopolitiikka ja siihen kuuluvat, jo itsessään tärkeät rakennerahastot ovat ne keskeiset toteutusmekanismit, joilla älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun prioriteetit saavutetaan jäsenvaltioissa ja alueilla.

Finanssikriisi on vaikuttanut merkittävästi eurooppalaisten yritysten ja jäsenvaltioiden hallitusten mahdollisuuksiin rahoittaa investointeja ja innovaatiohankkeita. Sääntely-ympäristö, jolla rahoitusmarkkinoista tehdään sekä toimivat että turvalliset, on keskeinen Eurooppa 2020 -

tavoitteiden saavuttamisessa. Euroopan on myös tehtävä kaikkensa saadakseen rahoituskeinonsa liikkeelle, avatakseen uusia uria yksityisen ja julkisen rahoituksen yhdistämiselle ja luodakseen tarvittavien investointien rahoittamiseen innovatiivisia välineitä, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet mukaan lukien. Euroopan investointipankki ja Euroopan investointirahasto voivat olla tukemassa ”hyvää kierrettä”, jossa innovointia ja yrittäjyyttä voidaan rahoittaa kannattavasti alkuvaiheen investoinneista pörssiin listautumiseen asti yhteistyössä niiden lukuisten julkisten aloitteiden ja ohjelmien kanssa, joita on jo käynnissä kansallisella tasolla.

Pitkän aikavälin kasvuprioriteetit on saatava näkymään myös EU:n monivuotisessa rahoituskehityksessä. Kun prioriteeteista on sovittu, komissio aikoo ottaa ne esiin seuraavaa monivuotista rahoituskehystä koskeissa ehdotuksissaan, jotka on määrä tehdä ensi vuonna. Ei pitäisi keskustella pelkästään rahoituksen tasosta, vaan myös siitä, miten eri rahoitusvälineet, kuten rakennerahastot, maatalouden ja maaseudun kehittämisen rahastot, tutkimuksen puiteohjelma ja kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelma (CIP), pitäisi suunnitella, jotta Eurooppa 2020 -tavoitteet voidaan saavuttaa niin, että vaikutus on mahdollisimman suuri ja varmistetaan tehokkuus ja EU:n lisäarvo. On tärkeää löytää keinoja kasvattaa EU:n talousarvion määrärahojen vaikutusta. Pienuudestaan huolimatta niillä voi oikein kohdistettuina olla merkittävä katalyyttinen vaikutus.

Komissio aikoo ehdottaa toimia, joilla kehitetään innovatiivisia rahoitusratkaisuja Eurooppa 2020 -tavoitteiden tueksi seuraavin keinoin:

- Hyödynnetään täysimääräisesti mahdollisuudet parantaa olemassa olevien EU:n talousarvion määrärahojen vaikuttavuutta ja tehoa vahvistamalla priorisointia ja sovittamalla EU:n menot paremmin yhteen Eurooppa 2020 -tavoitteiden kanssa, jotta EU:n rahoitusvälineiden nykyinen pirstoutuneisuus voidaan korjata (esim. T&K ja innovointi, keskeiset infrastruktuuri-investoinnit valtioiden rajat ylittäviin verkkoihin ja vähähiilinen teknologia). Mahdollisuus varainhoitoasetuksen tarkistamiseen olisi myös hyödynnettävä kaikilta osin innovatiivisten rahoitusvälineiden mahdollisuuksien kehittämiseksi varmistaen samalla moitteeton varainhoito.
- Luodaan uusia rahoitusvälineitä, erityisesti yhteistyössä EIP:n/EIR:n ja yksityisen sektorin kanssa, ja vastataan yritysten tähän mennessä tyydyttämättömiin tarpeisiin. Komissio aikoo osana tulevaa tutkimus- ja innovointisuunnitelmaa koordinoita EIP:n/EIR:n kanssa hankkeen, jolla hankitaan lisäpääomaa innovatiivisten ja kasvavien yritysten rahoittamiseen.
- Tehdään tehokkaista riskipääomamarkkinoista todellisuutta ja tällä tavoin helpotetaan suuresti yritysten suoraa pääsyä pääomamarkkinoille ja tutkitaan kannustimia yksityisen sektorin rahastoille, jotka tarjoavat rahoitusta uusille yrityksille ja innovatiivisille pk-yrityksille.

3.3. Ulkopolitiikan välineiden hyödyntäminen

Maailmanlaajuinen kasvu avaa uusia mahdollisuuksia eurooppalaisille viejille ja mahdollistaa elintärkeän tuonnin kilpailukykyisen saatavuuden. Euroopan kasvun edistämiseksi on hyödynnettävä kaikkia ulkoisen talouspolitiikan välineitä osallistumalla avoimille ja oikeudenmukaisille markkinoille kaikkialla maailmassa. Tämä koskee erilaisten sisäisten politiikkojemme (esim. energia, liikenne, maatalous, T&K) ulkoisia näkökohtia, mutta tämä pätee erityisesti kauppapolitiikan ja kansainvälisen makrotalouspolitiikan koordinointiin. Avoin Eurooppa, joka toimii sääntöihin perustuvissa kansainvälisissä puitteissa, on paras tapa hyödyntää

kasvua ja työllisyyttä edistävän globalisaation etuja. Samalla EU:n on pidettävä tehokkaammin puoliaan maailmannäyttämöllä ja otettava päärooli maailman tulevan talousjärjestyksen muokkaamisessa G20-ryhmässä sekä ajettava Euroopan etua käyttämällä aktiivisesti kaikkia käytössämme olevia työkaluja.

Osan siitä kasvusta, jota Euroopan on saatava aikaan alkaneella vuosikymmenellä, on tultava voimakkaasti kasvavista talouksista, sillä niiden keskiluokka kehittää ja tuo tavaroita ja palveluja, joissa Euroopan unionilla on suhteellinen etu. Maailman suurimpana kauppamahdina EU vaurastuu olemalla avoin maailmalle ja kiinnittämällä tarkasti huomiota siihen, mitä muut kehittyneet tai voimakkaasti kasvavat taloudet tekevät ennakoitakseen tulevia trendejä tai mukautuakseen niihin.

Jotta EU:n yrityksille, pk-yritykset mukaan lukien, voidaan turvata parempi pääsy markkinoille ja tasapuoliset toimintaedellytykset ulkoisiin kilpailijoihimme nähden, toimimisen WTO:ssa ja kahdenvälisesti pitäisi olla keskeinen tavoite. Lisäksi meidän pitäisi keskittää ja virtaviivaistaa sääntelyä koskevaa vuoropuhelua, erityisesti uusilla aloilla, kuten ilmasto ja vihreä kasvu, mahdollisuuksien mukaan laajentaa maailmanlaajuisia vaikutustamme edistämällä vastaavuutta, vastavuoroista tunnustamista ja lähentymistä keskeisissä sääntelykysymyksissä sekä sääntöjemme ja standardiemme omaksumista.

Eurooppa 2020 -strategia ei ole merkityksellinen pelkästään EU:n sisällä, vaan se voi tarjota myös ehdokasmaille ja naapurimaillemme huomattavia mahdollisuuksia ja auttaa niitä paremmin suuntaamaan omat uudistuksensa. Kun alue, jolla EU:n sääntöjä noudatetaan, laajenee, se tarjoaa mahdollisuuksia sekä EU:lle että sen naapureille.

Lisäksi yksi merkittävä lähivuosien tavoite on strategisten suhteiden luominen nopeasti kasvaviin talouksiin, jotta voidaan keskustella yhteisistä huolenaiheista, edistää sääntelyyn liittyvää ja muuta yhteistyötä sekä ratkaista kahdenvälisiä ongelmia. Näissä suhteissa rakenteiden on oltava joustavia, ja suhteita on hoidettava ennemminkin poliittisella kuin teknisellä tasolla.

Komissio laatii vuonna 2010 kauppastrategian vuoden 2020 Eurooppaa varten. Se koostuu muun muassa seuraavista:

- Painopisteenä käynnissä olevien monenvälisten ja kahdenvälisten kauppaneuvottelujen saaminen päätökseen, erityisesti sellaisten, jotka tarjoavat eniten taloudellisia mahdollisuuksia, ja voimassa olevien sopimusten täytäntöönpanon parantaminen keskittyen muihin kuin tulliin liittyviin kaupan esteisiin.
- Kaupankäyntimahdollisuuksia avaavat aloitteet tulevaisuuden aloilla, joita ovat esimerkiksi vihreät tuotteet ja teknologiat, korkean teknologian tavarat ja palvelut sekä kansainvälinen standardointi erityisesti kasvualueilla.
- Ehdotukset korkean tason strategisen vuoropuhelun käymiseksi keskeisten kumppanien kanssa, jotta voidaan keskustella strategisista kysymyksistä, joita ovat esimerkiksi markkinoille pääsy, sääntely, maailmantalouden epätasapaino, energia ja ilmastonmuutos, raaka-aineiden saatavuus, maailmanlaajuinen köyhyys, koulutus ja kehitys. Komissio aikoo myös tehdä työtä yhteistyön vahvistamiseksi Yhdysvaltojen kanssa transatlanttisessa talousneuvostossa ja Kiinan kanssa käytävän korkean tason talousvuoropuhelun vahvistamiseksi sekä syventää suhteitaan Japaniin ja Venäjään.

- Vuodesta 2011 lähtien vuosittain ennen kevään Eurooppa-neuvoston kokousta laadittava kaupan ja investointien esteitä koskeva raportti, jossa määritetään keinoja parantaa sääntely-ympäristöä ja EU:n yritysten pääsyä markkinoille.

EU on globaali toimija, joka ottaa kansainvälisen vastuunsa vakavasti. Se on luonut aitoa kumppanuutta kehitysmaiden kanssa köyhyyden poistamiseksi, kasvun edistämiseksi ja vuosittuhattavoitteiden saavuttamiseksi. Meillä on erityisen läheinen suhde Afrikkaan, ja meidän on tulevaisuudessa lisättävä panostusta tämän läheisen suhteen kehittämiseen. Tämä liittyy käynnissä oleviin laajempiin pyrkimyksiin lisätä kehitysapua, parantaa avustusohjelmien tehokkuutta erityisesti jäsenvaltioiden välisen tehokkaan työnjaon avulla ja saada kehitystavoitteet näkymään paremmin Euroopan unionin muissa politiikoissa.

4. KRIISISTÄ IRTAUTUMINEN: ENSIMMÄISET ASKELEET KOHTI 2020-LUKUA

Kriisin voittamiseksi on käytetty poliittisia välineitä määrätietoisesti ja laajamittaisesti. Finanssipolitiikalla on mahdollisuuksien mukaan ollut elvyttävä ja vastasyklinen rooli; korot laskettiin historiallisesti alhaisimmalle tasolle ja rahoitussektorin maksuvalmiutta lisättiin ennennäkemättömällä tavalla. Hallitukset tukivat pankkeja laajamittaisesti joko talletustakauksin, pääomapohjaa vahvistamalla tai ”siivoamalla” taseesta arvoltaan alentuneet omaisuuserät. Muita taloudenaloja on tuettu poikkeuksellisten, väliaikaisten valtiontukipuitteiden rajoissa. Kaikki nämä toimet olivat, ja ovat yhä, perusteltuja. Ne eivät kuitenkaan voi olla pysyviä. Julkinen velka ei voi olla loputtomiin korkealla tasolla. Eurooppa 2020 -tavoitteisiin pyrkimisen on perustuttava uskottavaan irtautumisstrategiaan sekä finanssi- ja rahapolitiikan osalta että hallitusten eri taloudenaloille ja erityisesti pankkialalle antaman suoran tuen osalta. Ajoitus on tärkeää, kun erilaisista toimista irtaudutaan. Vahvistettu talouspolitiikan koordinointi, erityisesti euroalueella, varmistanee, että kokonaisvaltainen irtautuminen onnistuu.

4.1. Uskottavan irtautumisstrategian määritteleminen

Koska talousnäkyymiin ja rahoitusalan haavoittuvuuteen liittyy edelleen epävarmuustekijöitä, tukitoimista pitäisi luopua vasta, kun talouden voidaan katsoa elpyvän itsestään ja kun rahoitusmarkkinoiden vakaus on palautunut⁴. Väliaikaisten kriisiin liittyvien toimenpiteiden lopettamisen pitäisi olla koordinoitua, ja siinä pitäisi ottaa huomioon mahdolliset kielteiset vaikutukset sekä jäsenvaltioiden välillä että politiikan välineiden välillä. Valtiontukisäännöt pitäisi palauttaa, ja ensiksi pitäisi lopettaa väliaikaisten valtiontukipuitteiden voimassaolo. Tällaisessa koordinoitussa lähestymistavassa pitäisi noudattaa seuraavia periaatteita:

- Finanssipoliittisten kannustimien poistaminen pitäisi aloittaa heti, kun elpyminen on vakaalla pohjalla. Niiden poistaminen voi kuitenkin tapahtua eri maissa eri aikaan, minkä vuoksi tarvitaan pitkälle menevää koordinointia Euroopan tasolla.
- Lyhytaikaisen työttömyystuen poistaminen pitäisi aloittaa vasta, kun BKT:n voidaan varmasti katsoa kääntyneen kasvuun ja työllisyys on, tavanomaisella viiveellä, alkanut kasvaa.

⁴ Eurooppa-neuvoston päätelmät 10.–11. joulukuuta 2009.

- Alakohtaiset tukijärjestelmät pitäisi poistaa varhaisessa vaiheessa, koska ne ovat kalliita ja niiden katsotaan pitkälti saavuttaneen tavoitteensa. Niillä voi myös olla sisämarkkinoita vääristäviä vaikutuksia.
- Rahoituksensaannin tukemista pitäisi jatkaa, kunnes on selviä merkkejä, että yritysten rahoitusehdot ovat pitkälti palanneet normaaleiksi.
- Rahoitusalan tukien poistamiseen, aloittaen valtiontakausjärjestelmistä, vaikuttaa talouden tila ylipäänsä ja erityisesti rahoitusjärjestelmän vakaus.

4.2. Rahoitusjärjestelmän uudistaminen

Lyhyen aikavälin keskeisenä prioriteettina on rahoitussektorin vakauttaminen ja tervehdyttäminen, jotta se voi rahoittaa reaalitaloutta. Tämä edellyttää G20-sitoumusten kattavaa ja oikea-aikaista täytäntöönpanoa. Erityisesti seuraavat viisi tavoitetta on saavutettava:

- Sovitut rahoitusalan valvonnan uudistukset pannaan täytäntöön.
- Tukitaan sääntelyn aukot, lisätään läpinäkyvyyttä, vakautta ja vastuuvastuuta erityisesti johdannaisten ja markkinoiden infrastruktuurin osalta.
- Saatetaan vakavaraisuus-, kirjanpito- ja kuluttajansuojasääntöjen vahvistaminen valmiiksi laatimalla eurooppalainen säännöstö, joka kattaa kaikki rahoitusalan toimijat ja markkinat asianmukaisella tavalla.
- Vahvistetaan rahoituslaitosten ohjausjärjestelmää, jotta voidaan puuttua finanssikriisin aikana havaittuihin heikkouksiin riskien tunnistamisessa ja hallinnassa.
- Käynnistetään kunnianhimoinen politiikka, jonka avulla voimme tulevaisuudessa paremmin ehkäistä ja tarvittaessa hallita mahdollista finanssikriisiä ja jossa selvitetään myös mahdollisuutta rahoitusalan asianmukaiseen osallistumiseen ottaen huomioon, että alalla on tämänhetkisessä kriisissä erityinen vastuu.

4.3. Pitkän aikavälin kasvuun tähtäävä älykäs julkisen talouden vakauttaminen

Koska julkisen talouden vakaus on ratkaiseva tekijä kestävästä kasvusta ja työllisyyden olosuhteiden palauttamisessa, tarvitsemme kokonaisvaltaisen strategian, jolla kriisistä irtaudutaan. Tähän kuuluu asteittainen luopuminen lyhytaikaisesta kriisituesta ja julkisen talouden kestävyttä ja potentiaalista kasvua lisäävien keskipitkän ja pidemmän aikavälin uudistusten käyttöönotto.

Vakaas- ja kasvusopimus tarjoaa puitteet finanssipoliittisille irtautumisstrategioille, ja jäsenvaltiot esittävät tällaisia strategioita vakaa- ja lähentymisohjelmissaan. Useimmissa maissa julkisen talouden vakauttamisen pitäisi käynnistyä vuonna 2011. Alijäämät pitäisi yleensä saada alle 3 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuoteen 2013 mennessä. Joissakin maissa vakauttamisvaihe täytyy ehkä aloittaa aikaisemmin kuin vuonna 2011, jolloin väliaikaisen kriisituen poistaminen ja julkisen talouden vakauttaminen on toteutettava näissä tapauksissa samaan aikaan.

Jotta EU:n talouden kasvupotentiaalia ja yhteiskuntamalliemme kestävyttä voidaan tukea, julkisen talouden vakauttaminen vakaa- ja kasvusopimuksen puitteissa merkitsee priorisointia ja vaikeita valintoja. EU:n tason koordinointi voi auttaa jäsenvaltioita tässä tehtävässä ja auttaa puuttumaan heijastusvaikutuksiin. Myös valtion menojen rakenteella ja sisällöllä on merkitystä: julkisen

talouden vakauttamisohjelmissa pitäisi asettaa etusijalle kasvua lisäävät menoerät, kuten koulutus ja osaaminen, T&K ja innovointi sekä investointi verkkoihin, esim. nopeisiin internetyhteyksiin, energiaverkkoihin ja liikenneyhteyksiin, jotka ovat Eurooppa 2020 -strategian keskeisiä teemoja.

Budjetin tulopuolella on myös merkitystä, ja lisäksi tulo/verojärjestelmän laatuun pitäisi kiinnittää erityistä huomiota. Jos veroja täytyy nostaa, tähän pitäisi mahdollisuuksien mukaan yhdistää myös verojärjestelmien tekemien ”kasvuystävällisemmiksi”. Esimerkiksi työn verotuksen kiristämistä – työllisyyden kustannuksella, kuten aikaisemmin on tapahtunut – pitäisi välttää. Jäsenvaltioiden pitäisi ennemminkin pyrkiä siirtymään työn verottamisesta energia- ja ympäristöveroihin osana verojärjestelmien viherystämistä.

Julkisen talouden vakauttamisen ja julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyys on kuljettava käsi kädessä merkittävien rakenteellisten uudistusten kanssa, joita on toteutettava erityisesti eläke-, terveydenhuolto-, sosiaaliturva- ja koulutusjärjestelmien osalta. Julkishallinnon pitäisi hyödyntää tilanne ja lisätä tehokkuutta ja palvelun laatua. Julkisissa hankinnoissa on varmistettava julkisten varojen mahdollisimman tehokas käyttö, ja julkisten hankintojen markkinat on pidettävä avoimina EU:n laajuisesti.

4.4. Koordinointi talous- ja rahaliitossa

Yhteinen raha on suojannut valuuttakurssihäiriöiltä niitä jäsenvaltioita, joiden valuutta on euro. Kriisi on kuitenkin paljastanut, miten riippuvaisia euroalueen taloudet ovat toisistaan erityisesti rahoitussektorilla. Keskinäisen riippuvuuden vuoksi heijastusvaikutukset ovat todennäköisempiä. Erilainen suhdannekehitys johtaa joissakin tapauksissa kestäättömään valtion velkakertymään, mikä puolestaan koettelee yhteistä rahaa. Kriisin vuoksi jotkut euroalueen kohtaamista haasteista, kuten julkisen talouden ja potentiaalisen kasvun kestävyys sekä epätasapainon aiheuttama epävakaus ja erot kilpailukyvyssä, ovat tulleet suuremmiksi.

Näihin haasteisiin vastaaminen euroalueella on äärimmäisen tärkeää ja kiireellistä, jotta vakaus ja työllisyyttä luova kasvu voidaan turvata. Haasteisiin vastaaminen edellyttää vahvempaa ja tiiviimpää politiikan koordinoitua, johon kuuluu:

- Puitteet pidemmälle menevälle ja laajemmalle euroalueen maiden valvonnalle: budjettikurin vahvistamisen lisäksi makrotalouden epätasapainon ja kilpailukyvyyn kehittymisen pitäisi olla olennainen osa talouden seuranta, erityisesti jotta sopeuttamiskäytäntöä voidaan helpottaa.
- Puitteet, joilla voidaan puuttua koko euroalueen julkisen talouden vakautteen kohdistuviin välittömiin uhkiin.
- Euroalueen asianmukainen ulkoinen edustus, jotta maailmanlaajuisiin talous- ja finanssipoliittisiin haasteisiin voidaan vastata ponnekkaasti.

Komissio aikoo tehdä ehdotuksia näiden ajatusten viemiseksi eteenpäin.

5. STRATEGIAN TOTEUTTAMINEN: VAHVEMPI OHJAUSJÄRJESTELMÄ

Muutosten aikaansaamiseksi Eurooppa 2020 -strategian on oltava kohdennetumpi ja sillä on oltava selkeät päämäärät ja läpinäkyvät kriteerit, joilla edistymistä arvioidaan. Tämä edellyttää vahvaa ohjausjärjestelmää, joka valjastaa käytössä olevat välineet oikea-aikaiseen ja tehokkaaseen täytäntöönpanoon.

5.1. Eurooppa 2020 -strategialle ehdotettu rakenne

Strategia pitäisi laatia temaattisen lähestymistavan ja kohdennetumman maakohtaisen valvonnan ympärille. Tässä voidaan hyödyntää jo olemassa olevia koordinoituvälaineita. Tarkennettuna kyse on seuraavista:

- **Temaattisessa lähestymistavassa** keskityttäisiin 2 jaksossa määritettyihin teemoihin ja erityisesti viiden yleistavoitteen saavuttamiseen. Tärkein väline on Eurooppa 2020 -ohjelma ja sen lippulaivahankkeet, jotka edellyttävät toimia sekä EU:n että jäsenvaltioiden tasolla (ks. 2 jakso ja liitteet 1 ja 2). Temaattisessa lähestymistavassa näkyy EU-ulottuvuus. Siinä näkyy selvästi myös jäsenvaltioiden talouksien keskinäinen riippuvuus. Se antaa paremmat mahdollisuudet valikoida konkreettisia hankkeita, joilla strategiaa viedään eteenpäin ja autetaan saavuttamaan EU:n ja jäsenvaltioiden yleistavoitteet.
- **Maakohtainen raportointi** auttaa saavuttamaan Eurooppa 2020 -tavoitteet. Se auttaa jäsenvaltioita määrittelemään ja toteuttamaan irtautumisstrategiansa, palauttamaan makrotalouden vakauden, huomaamaan kansalliset pullonkaulat ja palauttamaan kestävä kasvun ja julkisen talouden. Se ei koskisi vain finanssipolitiikkaa vaan myös keskeisiä makrotalouden kysymyksiä, jotka liittyvät kasvuun ja kilpailukykyyn (makrotalouden epätasapaino). Tällä tavoin on määrä varmistaa yhdenmukainen lähestymistapa politiikan suunnitteluun ja toteuttamiseen, mikä on tärkeää, jotta voidaan tukea niitä valintoja, joita jäsenvaltiot joutuvat tekemään tässä julkisen talouden tilanteessa. Erityistä huomiota kiinnitetään euroalueen toimintaan ja jäsenvaltioiden keskinäiseen riippuvuuteen.

Tätä varten Eurooppa 2020 -strategian ja vakaus- ja kasvusopimuksen raportointi ja arviointi toteutetaan samaan aikaan, jotta keinot ja tavoitteet voidaan saattaa yhteen. Välineet ja menettelyt pidetään kuitenkin erillisinä ja säilytetään vakaus- ja kasvusopimuksen loukkaamattomuus. Tämä merkitsee sitä, että vuotuiset vakaus- tai lähentymisohjelmat ja virtaviivaistetut uudistusohjelmat, jotka kukin jäsenvaltio laatii määrittääkseen toimenpiteet, raportoidakseen edistymisestä tavoitteissaan sekä keskeisistä rakenneuudistuksista, joilla niiden kasvun pullonkauloihin puututaan, laaditaan samaan aikaan. Näissä kahdessa ohjelmassa on syytä viitata toisiinsa, ja kumpikin ohjelma on esitettävä komissiolle ja muille jäsenvaltioille vuoden viimeisellä neljänneksellä. Euroopan järjestelmäriskikomitean (ESRB) pitäisi raportoida säännöllisesti makrotaloudellisista riskeistä. Nämä raportit ovat tärkeä osa kokonaisarviointia. Komissio arvioi ohjelmat ja raportoi edistymisestä niiden täytäntöönpanossa. Talous- ja rahaliiton haasteisiin kiinnitetään erityistä huomiota.

Eurooppa-neuvosto saa tällä tavoin kaiken päätöksentekoon tarvitsemansa tiedon. Se saa analyysin talous- ja työllisyystilanteesta, kokonaiskuvan julkisesta taloudesta, makrotalouden olosuhteista ja kunkin jäsenvaltion edistymisestä temaattisissa ohjelmissa, ja tältä pohjalta se tarkastelee EU:n talouden kokonaistilaa.

Yhdennetyt suuntaviivat

Eurooppa 2020 -strategia luodaan institutionaalisesti muutamissa yhdennetyissä Eurooppa 2020 -suuntaviivoissa (joissa yhdistyvät työllisyyden suuntaviivat ja talouspolitiikan laajat suuntaviivat), joilla korvataan nykyiset suuntaviivat, joita on 24. Nämä suuntaviivat heijastavat Eurooppa-neuvoston päätöksiä, ja niihin kootaan sovitut tavoitteet. Kun Euroopan parlamentti on perussopimuksen mukaisesti antanut työllisyysuuntaviivoista lausuntonsa, kesäkuun Eurooppa-neuvoston pitäisi vahvistaa ne poliittisesti ennen neuvoston hyväksyntää. Kun ne on hyväksytty, ne

täytyisi pitää pitkälti muuttumattomina vuoteen 2014, jotta voidaan keskittyä niiden täytäntöönpanoon.

Poliittiset suositukset

Jäsenvaltioille annetaan poliittisia suosituksia sekä maakohtaisen raportoinnin yhteydessä että Eurooppa 2020 -strategian temaattisen lähestymistavan puitteissa. Maakohtaisessa valvonnassa ne annetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 nojalla lausuntoina vakaus/lähentymisohjelmista, ja niitä täydentävät talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen nojalla annettavat suositukset (121 artiklan 2 kohta). Temaattinen osa sisältää työllisyys-suositukset (148 artikla) ja maakohtaiset suositukset muista valikoiduista aiheista (esim. liiketoimintaympäristö, innovointi, sisämarkkinoiden toiminta ja energia/ilmastonmuutos). Nämä molemmat voitaisiin antaa myös edellä mainittuina talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen nojalla annettavina suosituksina sillä perusteella, että niillä on makrotaloudellisia vaikutuksia. Suositusten antaminen tässä muodossa auttaa myös varmistamaan makrotaloudellisten/finanssipoliittisten puitteiden ja temaattisten ohjelmien välisen johdonmukaisuuden.

Maakohtaiseen seurantaan kuuluvissa suosituksissa käsitellään kysymyksiä, joilla on huomattavia makrotaloudellisia ja julkistaloudellisia vaikutuksia, kun taas temaattiseen lähestymistapaan kuuluvissa suosituksissa annetaan mikrotaloudellisiin ja työllisyys-haasteisiin liittyviä täsmällisiä ohjeita. Suositukset ovat riittävän täsmällisiä ja yleensä niissä annetaan aikataulu, jonka puitteissa kyseisen jäsenvaltion odotetaan toimivan (esim. kaksi vuotta). Tämän jälkeen jäsenvaltio ilmoittaa, mitä toimia se aikoo toteuttaa suosituksen täytäntöönpanemiseksi. Jos jäsenvaltio ei ole määräaikaan mennessä noudattanut neuvoston suositusta riittävällä tavalla tai se harjoittaa ohjeiden vastaista politiikkaa, komissio voi antaa sille varoituksen (121 artiklan 4 kohta).

5.2. Työnjako

Yhteistyö on tavoitteiden saavuttamiseksi olennaista. Yhteenliittyvissä talouksissamme kasvu ja työllisyys palautuvat ainoastaan, jos kehitys kulkee kaikissa jäsenvaltioissa tähän suuntaan niiden erityisolosuhteet huomioon ottaen. Omistajuutta on korostettava. Eurooppa-neuvoston pitäisi antaa komission ehdotusten pohjalta strategiaa koskeva yleisohjeistus noudattaen yhtä ja ainoaa perusperiaatetta, joka on selkeä EU-lisäarvo. Tässä suhteessa Euroopan parlamentin rooli on erityisen merkittävä. Kansallisen ja aluetason sidosryhmien sekä työmarkkinaosapuolten osallistumista on myös lisättävä. Eurooppa 2020 -strategian poliittisesta etenemisestä ja aikataulusta on kuvaus liitteessä 3.

Omistajuus Eurooppa-neuvostolle

Toisin kuin nykytilanteessa, jossa Eurooppa-neuvosto on viimeinen vaihe strategian päätöksentekoprosessissa, Eurooppa-neuvoston pitäisi suunnata strategiaa, sillä se on elin, joka huolehtii politiikan yhdistämisestä ja hoitaa jäsenvaltioiden ja EU:n välisiä keskinäisiä vuorovaikutussuhteita.

Samalla kun Eurooppa-neuvosto seuraa Eurooppa 2020 -ohjelman horisontaalista täytäntöönpanoa, se voisi keskittyä tulevaisuuden kokouksissaan erityisiin teemoihin (esim. tutkimus ja innovointi, osaaminen) ja antaa ohjeistusta ja tarvittavia alkusysäyksiä.

Ministerineuvosto

Neuvosto eri kokoonpanoissaan tekee työtä Eurooppa 2020 -ohjelman täytäntöönpanemiseksi ja tavoitteiden saavuttamiseksi eri vastuualueilla. Jäsenvaltioita pyydetään lippulaivahankkeiden puitteissa lisäämään tiedonvaihtoaan hyvistä käytänteistä neuvoston kokoontuessa eri kokoonpanoissa.

Euroopan komissio

Euroopan komissio seuraa tilannetta vuosittain indikaattoreilla, jotka kertovat yleisestä edistymisestä kohti tavoitetta eli älykästä, vihreää ja osallistavaa taloutta, jossa työllisyys, tuottavuus ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus ovat korkealla tasolla.

Komissio raportoi vuosittain Eurooppa 2020 -strategian toteutumisesta, erityisesti sovittujen yleistavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneen edistymisen kannalta, ja arvioi maakohtaiset raportit ja vakaus- ja lähentymisohjelmat. Osana tätä prosessia komissio antaa suosituksia tai varoituksia, tekee toimintaehdotuksia strategian tavoitteiden saavuttamiseksi ja tekee erillisen arvion euroalueella saavutetusta edistymisestä.

Euroopan parlamentti

Euroopan parlamentilla olisi oltava strategiassa merkittävä rooli, ei pelkästään lainsäätäjänä vaan myös veturina, joka saa kansalaiset ja kansalliset parlamentit liikkeelle. Parlamentti voisi esimerkiksi keskustella seuraavassa kansallisten parlamenttien kanssa käytävässä kokouksessa osallistumisestaan Eurooppa 2020 -strategiaan ja tiedottaa yhteisistä näkemyksistä kevään Eurooppa-neuvostolle.

Kansalliset, alueelliset ja paikalliset viranomaiset

Kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten pitäisi toimia kumppanuudessa, jossa parlamentit, työmarkkinaosapuolet ja kansalaisyhteiskunnan edustajat ovat mukana, ja vaikuttaa kansallisten uudistusohjelmien laatimiseen ja toteuttamiseen.

Kun eri hallinnon tasojen välille luodaan pysyvä vuoropuhelu, unionin prioriteetit tuodaan lähemmäs kansalaisia, jolloin Eurooppa 2020 -strategian toteuttamiseen tarvittava omistajuus vahvistuu.

Sidosryhmät ja kansalaisyhteiskunta

Myös talous- ja sosiaalikomitean sekä alueiden komitean pitäisi olla tiiviimmin mukana. Hyvien käytänteiden vaihto, vertailuanalyysi ja verkostoituminen, joita useat jäsenvaltiot harjoittavat, ovat osoittautuneet hyviksi keinoiksi vahvistaa omistajuutta ja viedä uudistuksia eteenpäin.

Näin ollen uuden strategian onnistuminen riippuu ratkaisevasti Euroopan unionin toimielimistä, jäsenvaltioista ja alueista, joiden on kerrottava selkeästi, miksi uudistukset ovat elämänlaatumme säilyttämiseksi ja yhteiskuntamallimme turvaamiseksi tarpeellisia ja välttämättömiä, missä Eurooppa ja sen jäsenvaltiot haluavat olla vuonna 2020 ja miten ne haluavat kansalaisten, yritysten ja niitä edustavien järjestöjen osallistuvan. Komissio tulee ehdottamaan tätä varten yhteistä viestintätyökalupakkia jäsenvaltioiden erilaiset olosuhteet ja perinteet huomioon ottaen.

6. EUROOPPA-NEUVOSTON PÄÄTÖKSET

Komissio ehdottaa Eurooppa-neuvostolle, että se kevään 2010 kokouksessaan:

- sopii Eurooppa 2020 -strategian temaattisista prioriteeteista;
- asettaa tämän asiakirjan 2 jaksossa esitetyt viisi yleistavoitetta, jotka koskevat T&K-investointeja, koulutusta, energiaa/ilmastonmuutosta, työllisyysastetta ja köyhyyden vähentämistä, ja määrittää, mihin Euroopan pitäisi päästä vuoteen 2020 mennessä; kehottaa jäsenvaltioita vuoropuheluun Euroopan komission kanssa, jotta nämä EU:n tavoitteet voidaan muuntaa kansalliset olosuhteet ja erilaiset lähtökohdat huomioon ottaen kansallisiksi tavoitteiksi, joista voidaan päättää kesäkuun Eurooppa-neuvostossa;
- pyytää komissiota tekemään lippulaivahankkeita koskevia ehdotuksia ja pyytää neuvostoa (eri kokoonpanoissaan) tekemään tältä pohjalta niiden täytäntöönpanemiseksi tarvittavat päätökset;
- sopii talouspolitiikan koordinoinnin vahvistamisesta, jotta voidaan edistää myönteisiä heijastusvaikutuksia ja vastata unionin haasteisiin tehokkaammin; tätä varten se hyväksyy tässä tiedonannossa ehdotetun temaattisten ja maakohtaisten arviointien yhdistelmän, vakaus- ja kasvusopimuksen ehdottoman loukkaamattomuuden säilyttäen; se kiinnittää erityistä huomiota myös talous- ja rahaliiton vahvistamiseen;
- pyytää kaikkia osapuolia ja sidosryhmiä (esim. kansalliset/alueelliset parlamentit, alueelliset ja/tai paikalliset viranomaiset, työmarkkinaosapuolet ja kansalaisyhteiskunta, ja vähintään yhtä tärkeänä Euroopan kansalaiset) auttamaan strategian täytäntöönpanossa kumppanuudessa toimien ja toteuttamalla toimia omalla vastuualueellaan;
- pyytää komissiota seuraamaan edistymistä ja antamaan vuosittain kevään Eurooppa-neuvostolle kertomuksen, joka antaa yleiskuvan edistymisestä tavoitteiden saavuttamisessa, kansainvälinen vertailu mukaan lukien, ja lippulaivahankkeiden täytäntöönpanotilanteesta.

Tulevissa kokouksissaan:

- vahvistaa ehdotetut, strategian institutionaalisen perustan muodostavat yhdenmetyt suuntaviivat Euroopan parlamentin annettua lausuntonsa;
- validoi kansalliset tavoitteet sen jälkeen kun ne ovat johdonmukaisuuden varmistamiseksi käyneet läpi vastavuoroisen hyväksymisprosessin;
- keskustelelee yksittäisistä teemoista ja arvioi, missä Eurooppa on ja miten edistymistä voidaan nopeuttaa; ensimmäinen keskustelu tutkimuksesta ja innovoinnista voitaisiin käydä lokakuun kokouksessa komission taustatyön pohjalta.

LIITE 1 – EUROOPPA 2020: YLEISKATSAUS

YLEISTAVOITTEET

- Nostetaan 20-64-vuotiaiden työllisyysaste nykyisestä 69 prosentista vähintään 75 prosenttiin.
- Saavutetaan tavoite sijoittaa T&K:hon 3 prosenttia BKT:sta erityisesti parantamalla yksityisen sektorin edellytyksiä investoida T&K:hon ja kehittämällä uusi indikaattori innovoinnin seurantaan.
- Vähennetään kasvihuonekaasupäästöjä vähintään 20 prosentilla vuoden 1990 tasosta tai 30 prosentilla, jos olosuhteet ovat oikeat, nostetaan uusiutuvien energianlähteiden osuus 20 prosenttiin energian loppukäytöstä ja parannetaan energiatehokkuutta 20 prosenttia.
- Vähennetään koulunkäynnin keskeyttävien osuus nykyisestä 15 prosentista 10 prosenttiin ja nostetaan korkea-asteen koulutuksen suorittaneiden osuus 30–34-vuotiaista 31 prosentista vähintään 40 prosenttiin.
- Vähennetään kansallisten köyhyysrajojen alapuolella elävien eurooppalaisten määrää 25 prosenttia, jolloin 20 miljoonaa ihmistä pääsee köyhyydestä.

ÄLYKÄS KASVU	KESTÄVÄ KASVU	OSALLISTAVA KASVU
INNOVOINTI EU:n lippulaivahanke Innovaatiounioni , jolla parannetaan tutkimuksen ja innovoinnin reunaehdoja ja rahoituksensaantia, jotta innovointiketjua voidaan vahvistaa ja lisätä investointien tasoa kaikkialla unionissa.	ILMASTO, ENERGIA JA LIIKKUVUUS EU:n lippulaivahanke Resurssitehokas Eurooppa , jolla autetaan talouskasvun irtautumista resurssien käytöstä vähentämällä hiilen määrää, lisäämällä uusiutuvien energianlähteiden käyttöä, uudistamalla liikenteen alaa ja edistämällä energiatehokkuutta.	TYÖLLISYYS JA OSAAMINEN EU:n lippulaivahanke Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma , jolla uudistetaan työmarkkinoita helpottamalla työvoiman liikkuvuutta ja kehittämällä ihmisten osaamista koko heidän elämänsä ajan, jotta voitaisiin lisätä osallistumista työmarkkinoille ja saada työvoiman kysyntä ja tarjonta kohtaamaan paremmin.
KOULUTUS EU:n lippulaivahanke Nuoret liikkeellä (Youth on the move) , jolla parannetaan koulutusjärjestelmien tuloksia ja eurooppalaisten korkea-asteen oppilaitosten kansainvälistä houkuttelevuutta.	KILPAILUKYKY EU:n lippulaivahanke Globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikka , jolla parannetaan liiketoimintaympäristöä etenkin pk-yritysten osalta ja tuetaan vahvan ja kestävä, maailmanlaajuiseen kilpailuun pystyvän teollisuuden kehittymistä.	KÖYHYEDEN TORJUNTA EU:n lippulaivahanke Euroopan köyhyydentorjuntafoorumi , jolla varmistetaan sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus niin, että kasvun ja työllisyyden edut jakaantuvat laajalle ja köyhyydessä elävät ja sosiaalisesti syrjäytyneet voivat elää arvokkaasti ja osallistua aktiivisesti yhteiskuntaan.
DIGITAALINEN YHTEISKUNTA EU:n lippulaivahanke Euroopan digitaali-strategia , jolla nopeutetaan nopeiden internet-yhteyksien leviämistä ja jonka avulla kotitaloudet ja yritykset pääsevät nauttimaan verkkopalvelujen ja -sisältöjen sisämarkkinoiden eduista.		

LIITE 2 – EUROOPPA 2020 -STRATEGIAN RAKENNE

Institutionaalinen rakenne	Yhdenmetyt suuntaviivat, joissa määritetään EU:n poliittiset prioriteetit sekä yleistavoitteet , jotka EU:n on saavutettava vuoteen 2020 mennessä ja jotka on muunnettava kansallisiksi tavoitteiksi		
Toteutus	<u>Maakohtainen raportointi:</u> Päämäärä: auttaa jäsenvaltioita määrittelemään ja toteuttamaan irtautumisstrategiansa, palauttamaan makrotalouden vakauden, huomaamaan kansalliset pullonkaulat ja palauttamaan kestävä kasvun ja julkisen talouden. Lähestymistapa: jäsenvaltioiden edessä olevien suurimpien makrotaloudellisten haasteiden parempi arviointi ottaen huomioon heijastusvaikutukset muihin jäsenvaltioihin ja muihin politiikanaloihin. Välineet: jäsenvaltioiden raportointi vakaus- ja lähentymisohjelmien kautta, minkä jälkeen annetaan erilliset mutta synkronoidut finanssipolitiikkaa koskevat suositukset vakaus- ja kasvusopimukseen perustuvissa lausunnoissa ja makrotalouden epätasapainoa ja kasvun pullonkauloja koskevat suositukset talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen nojalla (121 artiklan 2 kohta).		<u>Temaattinen lähestymistapa:</u> Päämäärä: saavuttaa EU:n tasolla sovitut yleistavoitteet yhdistämällä konkreettisia EU:n ja kansallisen tason toimia. Lähestymistapa: neuvoston alakohtaisten kokoonpanojen strateginen rooli, kun seurataan ja tarkastellaan edistymistä sovituissa tavoitteissa. Välineet: jäsenvaltioiden raportointi virtaviivaistettujen kansallisten uudistusohjelmien kautta, joissa tiedotetaan kasvun pullonkauloista ja edistymisestä tavoitteiden saavuttamisessa, minkä jälkeen EU:n tasolla annetaan toimintaohjeita talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen (121 artiklan 2 kohta) ja työllisyysuuntaviivojen (148 artikla) nojalla annettavissa suosituksissa.

LIITE 3 – AIKATAULUEHDOTUS VUOSIKSI 2010–2012

2010

Euroopan komissio

Eurooppa 2020 -strategian yleistä lähestymistapaa koskevat ehdotukset

Kevään Eurooppa-neuvosto

Sopiminen yleisestä lähestymistavasta ja EU:n yleistavoitteiden valinta

Euroopan komissio

Eurooppa 2020 -strategian yhdenmukaisia suuntaviivoja koskevat ehdotukset

Euroopan parlamentti

Keskustelu strategiasta ja lausunto yhdenmukaisista suuntaviivoista

Ministerineuvosto

Keskeisten parametrien hionta (EU:n/kansalliset tavoitteet, lippulaivahankkeet ja yhdenmukaiset suuntaviivat)

Kesäkuun Eurooppa-neuvosto

Eurooppa 2020 -strategian hyväksyminen, EU:n ja kansallisten tavoitteiden validointi ja yhdenmukaisien suuntaviivojen vahvistaminen

Euroopan komissio

Eurooppa 2020 -strategian seuraavia vaiheita koskevat toimintaohjeet

Syksyn Eurooppa-neuvosto

Perusteellinen keskustelu valikoiduista teemoista (esim. T&K ja innovointi)

Jäsenvaltiot

Vakaus- ja lähentymisohjelmat ja kansalliset uudistusohjelmat

2011

Euroopan komissio

Vuosikertomus kevään Eurooppa-neuvostolle, lausunnot vakaus- ja lähentymisohjelmista ja suositusehdotukset

Ministerineuvosto

Komission suositusehdotusten käsittely, vakaus- ja kasvusopimuksen osalta Ecofin

Euroopan parlamentti

Täysistuntokäsittely ja päätöslauselman hyväksyminen

Kevään Eurooppa-neuvosto

Edistymisen arviointi ja strategiset linjaukset

Jäsenvaltiot, Euroopan komissio, neuvosto

Suosittelujen jatkotoimet, uudistusten toteuttaminen ja raportointi

2012

Sama menettely, mutta painopisteenä edistymisen seuranta

EN

EN

nimi.

Virhe. Tuntematon asiakirjan ominaisuuden
EN

EUROPEAN COMMISSION

Brussels, 3.3.2010
COM(2010) 2020 final

COMMUNICATION FROM THE COMMISSION

EUROPE 2020

A strategy for smart, sustainable and inclusive growth

EN

nimi.

Virhe. Tuntematon asiakirjan ominaisuuden

EN

Preface

2010 must mark a new beginning. I want Europe to emerge stronger from the economic and financial crisis.

Economic realities are moving faster than political realities, as we have seen with the global impact of the financial crisis. We need to accept that the increased economic interdependence demands also a more determined and coherent response at the political level.

The last two years have left millions unemployed. It has brought a burden of debt that will last for many years. It has brought new pressures on our social cohesion. It has also exposed some fundamental truths about the challenges that the European economy faces. And in the meantime, the global economy is moving forward. How Europe responds will determine our future.

The crisis is a wake-up call, the moment where we recognise that "business as usual" would consign us to a gradual decline, to the second rank of the new global order. This is Europe's moment of truth. It is the time to be bold and ambitious.

Our short-term priority is a successful exit from the crisis. It will be tough for some time yet but we will get there. Significant progress has been made on dealing with bad banks, correcting the financial markets and recognising the need for strong policy coordination in the eurozone.

To achieve a sustainable future, we must already look beyond the short term. Europe needs to get back on track. Then it must stay on track. That is the purpose of Europe 2020. It's about more jobs and better lives. It shows how Europe has the capability to deliver smart, sustainable and inclusive growth, to find the path to create new jobs and to offer a sense of direction to our societies.

European leaders have a common analysis on the lessons to be drawn from the crisis. We also share a common sense of urgency on the challenges ahead. Now we jointly need to make it happen. Europe has many strengths. We have a talented workforce, we have a powerful technological and industrial base. We have an internal market and a single currency that have successfully helped us resist the worst. We have a tried and tested social market economy. We must have confidence in our ability to set an ambitious agenda for ourselves and then gear our efforts to delivering it.

The Commission is proposing five measurable EU targets for 2020 that will steer the process and be translated into national targets: for employment; for research and innovation; for climate change and energy; for education; and for combating poverty. They represent the direction we should take and will mean we can measure our success.

They are ambitious, but attainable. They are backed up by concrete proposals to make sure they are delivered. The flagship initiatives set out

EN

nimi.

3Virhe. Tunteaton asiakirjan ominaisuuden

EN

in this paper show how the EU can make a decisive contribution. We have powerful tools to hand in the shape of new economic governance, supported by the internal market, our budget, our trade and external economic policy and the disciplines and support of economic and monetary union.

The condition for success is a real ownership by European leaders and institutions. Our new agenda requires a coordinated European response, including with social partners and civil society. If we act together, then we can fight back and come out of the crisis stronger. We have the new tools and the new ambition. Now we need to make it happen.

José Manuel BARROSO

TABLE OF CONTENTS

Executive summary.....	6
1. A moment of transformation.....	7
2. Smart, sustainable and inclusive growth.....	10
3. Missing links and bottlenecks	20
4. Exit from the crisis: first steps towards 2020.....	24
5. Delivering results: stronger governance	27
6. Decisions for the European Council	30
Annexes	32

EUROPE 2020 STRATEGY EXECUTIVE SUMMARY

Europe faces a moment of transformation. The crisis has wiped out years of economic and social progress and exposed structural weaknesses in Europe's economy. In the meantime, the world is moving fast and long-term challenges – globalisation, pressure on resources, ageing – intensify. The EU must now take charge of its future.

Europe can succeed if it acts collectively, as a Union. We need a strategy to help us come out stronger from the crisis and turn the EU into a smart, sustainable and inclusive economy delivering high levels of employment, productivity and social cohesion. Europe 2020 sets out a vision of Europe's social market economy for the 21st century.

Europe 2020 puts forward three mutually reinforcing priorities:

- Smart growth: developing an economy based on knowledge and innovation.
- Sustainable growth: promoting a more resource efficient, greener and more competitive economy.
- Inclusive growth: fostering a high-employment economy delivering social and territorial cohesion.

The EU needs to define where it wants to be by 2020. To this end, the Commission proposes the following EU headline targets:

- 75 % of the population aged 20-64 should be employed.
- 3% of the EU's GDP should be invested in R&D.
- The "20/20/20" climate/energy targets should be met (including an increase to 30% of emissions reduction if the conditions are right).
- The share of early school leavers should be under 10% and at least 40% of the younger generation should have a tertiary degree.
- 20 million less people should be at risk of poverty.

These targets are interrelated and critical to our overall success. To ensure that each Member State tailors the Europe 2020 strategy to its particular situation, the Commission proposes that EU goals are translated into national targets and trajectories.

The targets are representative of the three priorities of smart, sustainable and inclusive growth but they are not exhaustive: a wide range of actions at national, EU and international levels will be necessary to underpin them. The Commission is putting forward seven flagship initiatives to catalyse progress under each priority theme:

- "Innovation Union" to improve framework conditions and access to finance for research and innovation so as to ensure that innovative ideas can be turned into products and services that create growth and jobs.
- "Youth on the move" to enhance the performance of education systems and to facilitate the entry of young people to the labour market.
- "A digital agenda for Europe" to speed up the roll-out of high-speed internet and reap the benefits of a digital single market for households and firms.
- "Resource efficient Europe" to help decouple economic growth from the use of resources, support the shift towards a low carbon economy, increase the use of renewable energy sources, modernise our transport sector and promote energy efficiency.

EN

nimi.

6Virhe. Tuntematon asiakirjan ominaisuuden

EN

- "An industrial policy for the globalisation era" to improve the business environment, notably for SMEs, and to support the development of a strong and sustainable industrial base able to compete globally.
- "An agenda for new skills and jobs" to modernise labour markets and empower people by developing their skills throughout the lifecycle with a view to increase labour participation and better match labour supply and demand, including through labour mobility.
- "European platform against poverty" to ensure social and territorial cohesion such that the benefits of growth and jobs are widely shared and people experiencing poverty and social exclusion are enabled to live in dignity and take an active part in society.

These seven flagship initiatives will commit both the EU and the Member States. EU-level instruments, notably the single market, financial levers and external policy tools, will be fully mobilised to tackle bottlenecks and deliver the Europe 2020 goals. As an immediate priority, the Commission charts what needs to be done to define a credible exit strategy, to pursue the reform of the financial system, to ensure budgetary consolidation for long-term growth, and to strengthen coordination within the Economic and Monetary Union.

Stronger economic governance will be required to deliver results. Europe 2020 will rely on two pillars: the thematic approach outlined above, combining priorities and headline targets; and country reporting, helping Member States to develop their strategies to return to sustainable growth and public finances. Integrated guidelines will be adopted at EU level to cover the scope of EU priorities and targets. Country-specific recommendations will be addressed to Member States. Policy warnings could be issued in case of inadequate response. The reporting of Europe 2020 and the Stability and Growth Pact evaluation will be done simultaneously, while keeping the instruments separate and maintaining the integrity of the Pact.

The European Council will have full ownership and be the focal point of the new strategy. The Commission will monitor progress towards the targets, facilitate policy exchange and make the necessary proposals to steer action and advance the EU flagship initiatives. The European Parliament will be a driving force to mobilise citizens and act as co-legislator on key initiatives. This partnership approach should extend to EU committees, to national parliaments and national, local and regional authorities, to social partners and to stakeholders and civil society so that everyone is involved in delivering on the vision.

The Commission proposes that the European Council endorses - in March - the overall approach of the strategy and the EU headline targets, and approves - in June - the detailed parameters of the strategy, including the integrated guidelines and national targets. The Commission also looks forward to the views and support of the European Parliament for making Europe 2020 a success.

1. A MOMENT OF TRANSFORMATION

The crisis has wiped out recent progress

The recent economic crisis has no precedent in our generation. The steady gains in economic growth and job creation witnessed over the last decade have been wiped out – our GDP fell by 4% in 2009, our industrial production dropped back to the levels of the 1990s and 23 million people - or 10% of our active population - are now unemployed. The crisis has been a huge shock for millions of citizens and it has exposed some fundamental weaknesses of our economy.

The crisis has also made the task of securing future economic growth much more difficult. The still fragile situation of our financial system is holding back recovery as firms and households have difficulties to borrow, spend and invest. Our public finances have been severely affected, with deficits at 7% of GDP on average and debt levels at over 80% of GDP – two years of crisis erasing twenty years of fiscal consolidation. Our growth potential has been halved during the crisis. Many investment plans, talents and ideas risk going to waste because of uncertainties, sluggish demand and lack of funding.

Europe's structural weaknesses have been exposed

Moving out of the crisis is the immediate challenge, but the biggest challenge is to escape the reflex to try to return to the pre-crisis situation. Even before the crisis, there were many areas where Europe was not progressing fast enough relative to the rest of the world:

- Europe's average growth rate has been structurally lower than that of our main economic partners, largely due to a productivity gap that has widened over the last decade. Much of this is due to differences in business structures combined with lower levels of investment in R&D and innovation, insufficient use of information and communications technologies, reluctance in some parts of our societies to embrace innovation, barriers to market access and a less dynamic business environment.
- In spite of progress, Europe's employment rates – at 69% on average for those aged 20-64 – are still significantly lower than in other parts of the world. Only 63% of women are in work compared to 76% of men. Only 46% of older workers (55-64) are employed compared to over 62% in the US and Japan. Moreover, on average Europeans work 10% fewer hours than their US or Japanese counterparts.
- Demographic ageing is accelerating. As the baby-boom generation retires, the EU's active population will start to shrink as from 2013/2014. The number of people aged over 60 is now increasing twice as fast as it did before 2007 – by about two million every year compared to one million previously. The combination of a smaller working population and a higher share of retired people will place additional strains on our welfare systems.

Global challenges intensify

While Europe needs to address its own structural weaknesses, the world is moving fast and will be very different by the end of the coming decade:

- Our economies are increasingly interlinked. Europe will continue to benefit from being one of the most open economies in the world but competition from developed and emerging economies is intensifying. Countries such as China or India are investing heavily in research and technology in order to move their industries up the value chain and "leapfrog" into the global economy. This puts pressure on some sectors of our economy to remain competitive, but every threat is also an

opportunity. As these countries develop, new markets will open up for many European companies.

- Global finance still needs fixing. The availability of easy credit, short-termism and excessive risk-taking in financial markets around the world fuelled speculative behaviour, giving rise to bubble-driven growth and important imbalances. Europe is engaged in finding global solutions to bring about an efficient and sustainable financial system.
- Climate and resource challenges require drastic action. Strong dependence on fossil fuels such as oil and inefficient use of raw materials expose our consumers and businesses to harmful and costly price shocks, threatening our economic security and contributing to climate change. The expansion of the world population from 6 to 9 billion will intensify global competition for natural resources, and put pressure on the environment. The EU must continue its outreach to other parts of the world in pursuit of a worldwide solution to the problems of climate change at the same time as we implement our agreed climate and energy strategy across the territory of the Union.

Europe must act to avoid decline

There are several lessons we can learn from this crisis:

- The 27 EU economies are highly interdependent: the crisis underscored the close links and spill-overs between our national economies, particularly in the euro area. Reforms, or the lack of them, in one country affect the performance of all others, as recent events have shown; moreover, the crisis and severe constraints in public spending have made it more difficult for some Member States to provide sufficient funding for the basic infrastructure they need in areas such as transport and energy not only to develop their own economies but also to help them participate fully in the internal market.
- Coordination within the EU works: the response to the crisis showed that if we act together, we are significantly more effective. We proved this by taking common action to stabilise the banking system and through the adoption of a European Economic Recovery Plan. In a global world, no single country can effectively address the challenges by acting alone;
- The EU adds value on the global scene. The EU will influence global policy decisions only if it acts jointly. Stronger external representation will need to go hand in hand with stronger internal co-ordination.

The crisis has not just been a one-off hit, allowing us to resume "business as usual". The challenges that our Union faces are greater than before the recession, whilst our room for manoeuvre is limited. Moreover, the rest of the world is not standing still. The enhanced role of the G20 has demonstrated the growing economic and political power of emerging countries.

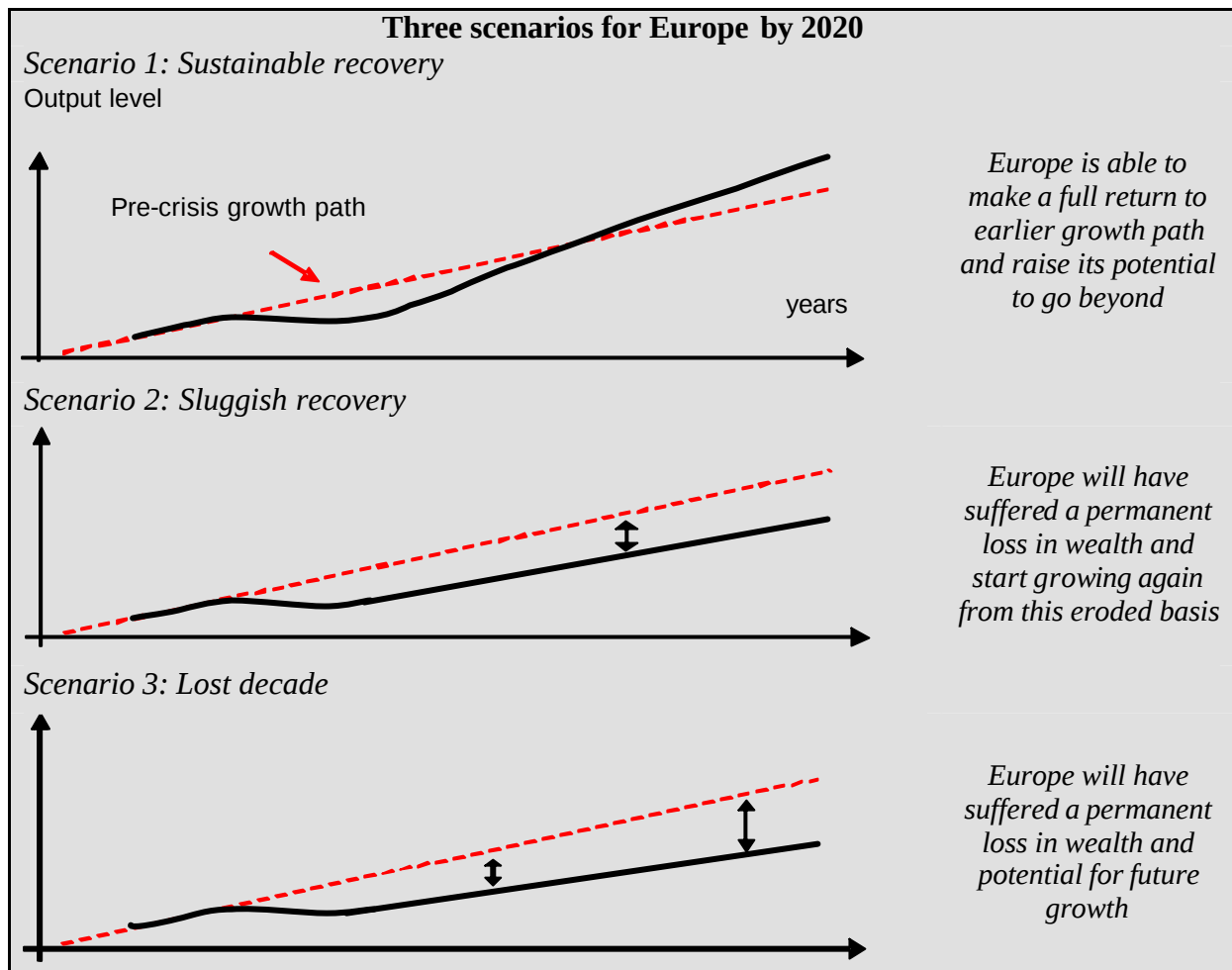
Europe is left with clear yet challenging choices. Either we face up collectively to the immediate challenge of the recovery and to long-term challenges – globalisation, pressure on resources, ageing, – so as to make up for the recent losses, regain competitiveness, boost productivity and put the EU on an upward path of prosperity ("sustainable recovery"). Or we continue at a slow and largely uncoordinated pace of reforms, and we risk ending up with a permanent loss in wealth, a sluggish growth rate ("sluggish recovery") possibly leading to high levels of unemployment and social distress, and a relative decline on the world scene ("lost decade").

EN

nimi.

9Virhe. Tuntematon asiakirjan ominaisuuden

EN

Europe can succeed

Europe has many strengths: we can count on the talent and creativity of our people, a strong industrial base, a vibrant services sector, a thriving, high quality agricultural sector, strong maritime tradition, our single market and common currency, our position as the world's biggest trading bloc and leading destination for foreign direct investment. But we can also count on our strong values, democratic institutions, our consideration for economic, social and territorial cohesion and solidarity, our respect for the environment, our cultural diversity, respect for gender equality – just to name a few. Many of our Member States are amongst the most innovative and developed economies in the world. But the best chance for Europe to succeed is if it acts collectively – as a Union.

When confronted with major events in the past, the EU and its Member States have risen to the challenge. In the 1990s, Europe launched the largest single market in the world backed by a common currency. Only a few years ago, the division of Europe ended as new Member States entered the Union and other states embarked on the road towards membership or a closer relation with the Union. Over the last two years common action taken at the height of the crisis through the European Recovery Plan helped prevent economic meltdown, whilst our welfare systems helped protect people from even greater hardship.

Europe is able to act in times of crisis and to adapt its economies and societies. And today Europeans face again a moment of transformation to cope with the impact of the crisis, Europe's structural weaknesses and intensifying global challenges.

In so doing, our exit from the crisis must be the point of entry into a new economy. For our own and future generations to continue to enjoy a high-quality of healthy life, underpinned by Europe's unique social models, we need to take action now. What is needed is a strategy to

EN

nimi.

10Virhe. Tuntematon asiakirjan ominaisuuden

EN

turn the EU into a smart, sustainable and inclusive economy delivering high levels of employment, productivity and social cohesion. This is the Europe 2020 strategy. This is an agenda for all Member States, taking into account different needs, different starting points and national specificities so as to promote growth for all.

2. SMART, SUSTAINABLE AND INCLUSIVE GROWTH

Where do we want Europe to be in 2020?

Three priorities should be the heart of Europe 2020¹:

- Smart growth – developing an economy based on knowledge and innovation.
- Sustainable growth – promoting a more resource efficient, greener and more competitive economy.
- Inclusive growth – fostering a high-employment economy delivering economic, social and territorial cohesion.

These three priorities are mutually reinforcing; they offer a vision of Europe's social market economy for the 21st century.

To guide our efforts and steer progress, there is a large consensus that the EU should commonly agree on a limited number of headline targets for 2020. These targets should be representative of the theme of smart, sustainable and inclusive growth. They must be measurable, capable of reflecting the diversity of Member States situations and based on sufficiently reliable data for purposes of comparison. The following targets have been selected on this basis – meeting them will be critical to our success by 2020:

- The employment rate of the population aged 20-64 should increase from the current 69% to at least 75%, including through the greater involvement of women, older workers and the better integration of migrants in the work force;
- The EU currently has a target of investing 3% of GDP in R&D. The target has succeeded in focusing attention on the need for both the public and private sectors to invest in R&D but it focuses on input rather than impact. There is a clear need to improve the conditions for private R&D in the EU and many of the measures proposed in this strategy will do this. It is also clear that by looking at R&D and innovation together we would get a broader range of expenditure which would be more relevant for business operations and for productivity drivers. The Commission proposes to keep the 3% target while developing an indicator which would reflect R&D and innovation intensity;
- Reduce greenhouse gas emissions by at least 20% compared to 1990 levels or by 30%, if the conditions² are right; increase the share of renewable energy sources in our final energy consumption to 20%; and a 20% increase in energy efficiency;

¹ These themes have been widely welcomed in the public consultation carried out by the Commission. For details of the views expressed during the consultation see: http://ec.europa.eu/eu2020/index_en.htm

² The European Council of 10-11 December 2009 concluded that as part of a global and comprehensive agreement for the period beyond 2012, the EU reiterates its conditional offer to move to a 30% reduction by 2020 compared to 1990 levels, provided that other developed countries commit themselves to comparable emission reductions and that developing countries contribute adequately according to their responsibilities and respective capabilities.

- A target on educational attainment which tackles the problem of early school leavers by reducing the drop out rate to 10% from the current 15%, whilst increasing the share of the population aged 30-34 having completed tertiary education from 31% to at least 40% in 2020;
- The number of Europeans living below the national poverty lines should be reduced by 25%, lifting over 20 million people out of poverty³.

These targets are interrelated. For instance, better educational levels help employability and progress in increasing the employment rate helps to reduce poverty. A greater capacity for research and development as well as innovation across all sectors of the economy, combined with increased resource efficiency will improve competitiveness and foster job creation. Investing in cleaner, low carbon technologies will help our environment, contribute to fighting climate change and create new business and employment opportunities. Meeting these targets should mobilise our collective attention. It will take strong leadership, commitment and an effective delivery mechanism to change attitudes and practices in the EU to deliver the results which are summarised in these targets.

These targets are representative, not exhaustive. They represent an overall view of where the Commission would like to see the EU on key parameters by 2020. They do not represent a "one size fits all" approach. Each Member State is different and the EU of 27 is more diverse than it was a decade ago. Despite disparities in levels of development and standards of living the Commission considers that the proposed targets are relevant to all Member States, old and newer alike. Investing in research and development as well as innovation, in education and in resource efficient technologies will benefit traditional sectors, rural areas as well as high skill, service economies. It will reinforce economic, social and territorial cohesion. To ensure that each Member States tailors the Europe 2020 strategy to its particular situation, the Commission proposes that these EU targets are translated into national targets and trajectories to reflect the current situation of each Member State and the level of ambition it is able to reach as part of a wider EU effort to meet these targets. In addition to the efforts of Member States the Commission will propose an ambitious range of actions at EU level designed to lift the EU onto a new, more sustainable growth path. This mix of EU and national efforts should be mutually reinforcing.

Smart growth – an economy based on knowledge and innovation

Smart growth means strengthening knowledge and innovation as drivers of our future growth. This requires improving the quality of our education, strengthening our research performance, promoting innovation and knowledge transfer throughout the Union, making full use of information and communication technologies and ensuring that innovative ideas can be turned into new products and services that create growth, quality jobs and help address European and global societal challenges. But, to succeed, this must be combined with entrepreneurship, finance, and a focus on user needs and market opportunities.

Europe must act:

- Innovation: R&D spending in Europe is below 2%, compared to 2.6% in the US and 3.4% in Japan, mainly as a result of lower levels of private investment. It is not only the absolute amounts spent on R&D that count – Europe needs to focus on the impact and composition of research spending and to improve the conditions for private sector R&D in the EU. Our smaller share of high-tech firms explains half of our gap with the US.

³ The national poverty line is defined as 60% of the median disposable income in each Member State.

- Education, training and lifelong learning: A quarter of all pupils have poor reading competences, one in seven young people leave education and training too early. Around 50% reach medium qualifications level but this often fails to match labour market needs. Less than one person in three aged 25-34 has a university degree compared to 40% in the US and over 50% in Japan. According to the Shanghai index, only two European universities are in the world's top 20.
- Digital society: The global demand for information and communication technologies is a market worth € 2 000 billion, but only one quarter of this comes from European firms. Europe is also falling behind on high-speed internet, which affects its ability to innovate, including in rural areas, as well as on the on-line dissemination of knowledge and on-line distribution of goods and services.

Action under this priority will unleash Europe's innovative capabilities, improving educational outcomes and the quality and outputs of education institutions, and exploiting the economic and societal benefits of a digital society. These policies should be delivered at regional, national and EU level.

Flagship Initiative: "Innovation Union"

The aim of this is to re-focus R&D and innovation policy on the challenges facing our society, such as climate change, energy and resource efficiency, health and demographic change. Every link should be strengthened in the innovation chain, from 'blue sky' research to commercialisation.

At EU level, the Commission will work:

- To complete the European Research Area, to develop a strategic research agenda focused on challenges such as energy security, transport, climate change and resource efficiency, health and ageing, environmentally-friendly production methods and land management, and to enhance joint programming with Member States and regions;
- To improve framework conditions for business to innovate (i.e. create the single EU Patent and a specialised Patent Court, modernise the framework of copyright and trademarks, improve access of SMEs to Intellectual Property Protection, speed up setting of interoperable standards; improve access to capital and make full use of demand side policies, e.g. through public procurement and smart regulation);
- To launch 'European Innovation Partnerships' between the EU and national levels to speed up the development and deployment of the technologies needed to meet the challenges identified. The first will include: 'building the bio-economy by 2020', 'the key enabling technologies to shape Europe's industrial future' and 'technologies to allow older people to live independently and be active in society';
- To strengthen and further develop the role of EU instruments to support innovation (e.g. structural funds, rural development funds, R&D framework programme, CIP, SET plan), including through closer work with the EIB and streamline administrative procedures to facilitate access to funding, particularly for SMEs and to bring in innovative incentive mechanisms linked to the carbon market, namely for fast-movers;
- To promote knowledge partnerships and strengthen links between education, business, research and innovation, including through the EIT, and to promote entrepreneurship by supporting Young Innovative Companies.

At national level, Member States will need:

- To reform national (and regional) R&D and innovation systems to foster excellence and smart specialisation, reinforce cooperation between universities, research and business, implement joint programming and enhance cross-border co-operation in areas with EU value added and adjust national funding procedures accordingly, to ensure the diffusion of technology across the EU territory;
- To ensure a sufficient supply of science, maths and engineering graduates and to focus school curricula on creativity, innovation, and entrepreneurship;

- To prioritise knowledge expenditure, including by using tax incentives and other financial instruments to promote greater private R&D investments.

Flagship initiative: "Youth on the move"

The aim is to enhance the performance and international attractiveness of Europe's higher education institutions and raise the overall quality of all levels of education and training in the EU, combining both excellence and equity, by promoting student mobility and trainees' mobility, and improve the employment situation of young people.

At EU level, the Commission will work:

- To integrate and enhance the EU's mobility, university and researchers' programmes (such as Erasmus, Erasmus Mundus, Tempus and Marie Curie) and link them up with national programmes and resources;
- To step up the modernisation agenda of higher education (curricula, governance and financing) including by benchmarking university performance and educational outcomes in a global context;
- To explore ways of promoting entrepreneurship through mobility programmes for young professionals;
- To promote the recognition of non-formal and informal learning;
- To launch a Youth employment framework outlining policies aimed at reducing youth unemployment rates: this should promote, with Member States and social partners, young people's entry into the labour market through apprenticeships, stages or other work experience, including a scheme ("Your first EURES job") aimed at increasing job opportunities for young people by favouring mobility across the EU.

At national level, Member States will need:

- To ensure efficient investment in education and training systems at all levels (pre-school to tertiary);
- To improve educational outcomes, addressing each segment (pre-school, primary, secondary, vocational and tertiary) within an integrated approach, encompassing key competences and aiming at reducing early school leaving;
- To enhance the openness and relevance of education systems by building national qualification frameworks and better gearing learning outcomes towards labour market needs.
- To improve young people's entry into the labour market through integrated action covering i.a guidance, counselling and apprenticeships.

Flagship Initiative: "A Digital Agenda for Europe"

The aim is to deliver sustainable economic and social benefits from a Digital Single Market based on fast and ultra fast internet and interoperable applications, with broadband access for all by 2013, access for all to much higher internet speeds (30 Mbps or above) by 2020, and 50% or more of European households subscribing to internet connections above 100 Mbps.

At EU level, the Commission will work:

- To provide a stable legal framework that stimulate investments in an open and competitive high speed internet infrastructure and in related services;
- To develop an efficient spectrum policy;
- To facilitate the use of the EU's structural funds in pursuit of this agenda;
- To create a true single market for online content and services (i.e. borderless and safe EU web services and digital content markets, with high levels of trust and confidence, a balanced regulatory framework with clear rights regimes, the fostering of multi-territorial licences, adequate protection and remuneration for rights holders and active support for the digitisation of Europe's rich cultural heritage, and to shape the global governance of the internet;
- To reform the research and innovation funds and increase support in the field of ICTs so as to reinforce Europe's technology strength in key strategic fields and create the conditions for high growth SMEs to lead emerging markets and to stimulate ICT innovation across all business sectors;
- To promote internet access and take-up by all European citizens, especially through actions in support of

digital literacy and accessibility.

At national level, Member States will need:

- To draw up operational high speed internet strategies, and target public funding, including structural funds, on areas not fully served by private investments;
- To establish a legal framework for co-ordinating public works to reduce costs of network rollout;
- To promote deployment and usage of modern accessible online services (e.g. egovernment, online health, smart home, digital skills, security).

Sustainable growth – promoting a more resource efficient, greener and more competitive economy

Sustainable growth means building a resource efficient, sustainable and competitive economy, exploiting Europe's leadership in the race to develop new processes and technologies, including green technologies, accelerating the roll out of smart grids using ICTs, exploiting EU-scale networks, and reinforcing the competitive advantages of our businesses, particularly in manufacturing and within our SMEs, as well through assisting consumers to value resource efficiency. Such an approach will help the EU to prosper in a low-carbon, resource constrained world while preventing environmental degradation, biodiversity loss and unsustainable use of resources. It will also underpin economic, social and territorial cohesion. Europe must act:

- **Competitiveness:** The EU has prospered through trade, exporting round the world and importing inputs as well as finished goods. Faced with intense pressure on export markets and for a growing range of inputs we must improve our competitiveness vis-à-vis our main trading partners through higher productivity. We will need to address relative competitiveness inside the Euro area and in the wider EU. The EU was largely a first mover in green solutions, but its advantage is being challenged by key competitors, notably China and North America. The EU should maintain its lead in the market for green technologies as a means of ensuring resource efficiency throughout the economy, while removing bottlenecks in key network infrastructures, thereby boosting our industrial competitiveness.
- **Combating climate change:** Achieving our climate goals means reducing emissions significantly more quickly in the next decade than in the last decade and exploiting fully the potential of new technologies such as carbon capture and sequestration possibilities. Improving resource efficiency would significantly help limit emissions, save money and boost economic growth. All sectors of the economy, not just emission-intensive, are concerned. We must also strengthen our economies' resilience to climate risks, and our capacity for disaster prevention and response.
- **Clean and efficient energy:** Meeting our energy goals could result in € 60 billion less in oil and gas imports by 2020. This is not only financial savings; this is essential for our energy security. Further progress with the integration of the European energy market can add an extra 0.6% to 0.8% GDP. Meeting the EU's objective of 20% of renewable sources of energy alone has the potential to create more than 600 000 jobs in the EU. Adding the 20% target on energy efficiency, it is well over 1 million new jobs that are at stake.

Action under this priority will require implementing our emission-reduction commitments in a way which maximises the benefits and minimises the costs, including through the spread of innovative technological solutions. Moreover, we should aim to decouple growth from energy

use and become a more resource efficient economy, which will not only give Europe a competitive advantage, but also reduce its dependency of foreign sources for raw materials and commodities.

Flagship Initiative: "Resource efficient Europe"

The aim is to support the shift towards a resource efficient and low-carbon economy that is efficient in the way it uses all resources. The aim is to decouple our economic growth from resource and energy use, reduce CO₂ emissions, enhance competitiveness and promote greater energy security.

At EU level, the Commission will work:

- To mobilise EU financial instruments (e.g. rural development, structural funds, R&D framework programme, TENs, EIB) as part of a consistent funding strategy, that pulls together EU and national public and private funding;
- To enhance a framework for the use of market-based instruments (e.g. emissions trading, revision of energy taxation, state-aid framework, encouraging wider use of green public procurement);
- To present proposals to modernise and decarbonise the transport sector thereby contributing to increased competitiveness. This can be done through a mix of measures e.g. infrastructure measures such as early deployment of grid infrastructures of electrical mobility, intelligent traffic management, better logistics, pursuing the reduction of CO₂ emissions for road vehicles, for the aviation and maritime sectors including the launch of a major European "green" car initiative which will help to promote new technologies including electric and hybrid cars through a mix of research, setting of common standards and developing the necessary infrastructure support;
- To accelerate the implementation of strategic projects with high European added value to address critical bottlenecks, in particular cross border sections and inter modal nodes (cities, ports, logistic platforms);
- To complete the internal energy market and implement the strategic energy technologies (SET) plan, promoting renewable sources of energy in the single market would also be a priority;
- To present an initiative to upgrade Europe's networks, including Trans European Energy Networks, towards a European supergrid, "smart grids" and interconnections in particular of renewable energy sources to the grid (with support of structural funds and the EIB). This includes to promote infrastructure projects of major strategic importance to the EU in the Baltic, Balkan, Mediterranean and Eurasian regions;
- To adopt and implement a revised Energy Efficiency Action Plan and promote a substantial programme in resource efficiency (supporting SMEs as well as households) by making use of structural and other funds to leverage new financing through existing highly successful models of innovative investment schemes; this should promote changes in consumption and production patterns;
- To establish a vision of structural and technological changes required to move to a low carbon, resource efficient and climate resilient economy by 2050 which will allow the EU to achieve its emissions reduction and biodiversity targets; this includes disaster prevention and response, harnessing the contribution of cohesion, agricultural, rural development, and maritime policies to address climate change, in particular through adaptation measures based on more efficient use of resources, which will also contribute to improving global food security.

At national level, Member States will need:

- To phase out environmentally harmful subsidies, limiting exceptions to people with social needs;
- To deploy market-based instruments such as fiscal incentives and procurement to adapt production and consumption methods;
- To develop smart, upgraded and fully interconnected transport and energy infrastructures and make full use of ICT;
- To ensure a coordinated implementation of infrastructure projects, within the EU Core network, that critically contribute to the effectiveness of the overall EU transport system;
- To focus on the urban dimension of transport where much of the congestion and emissions are generated;
- To use regulation, building performance standards and market-based instruments such as taxation, subsidies and procurement to reduce energy and resource use and use structural funds to invest in energy efficiency in public buildings and in more efficient recycling;

EN

nimi.

17Virhe. Tunteaton asiakirjan ominaisuuden

EN

- To incentivise energy saving instruments that could raise efficiency in energy-intensive sectors, such as based on the use of ICTs.

Flagship Initiative: "An industrial policy for the globalisation era"

Industry and especially SMEs have been hit hard by the economic crisis and all sectors are facing the challenges of globalisation and adjusting their production processes and products to a low-carbon economy. The impact of these challenges will differ from sector to sector, some sectors might have to "reinvent" themselves but for others these challenges will present new business opportunities. The Commission will work closely with stakeholders in different sectors (business, trade unions, academics, NGOs, consumer organisations) and will draw up a framework for a modern industrial policy, to support entrepreneurship, to guide and help industry to become fit to meet these challenges, to promote the competitiveness of Europe's primary, manufacturing and service industries and help them seize the opportunities of globalisation and of the green economy. The framework will address all elements of the increasingly international value chain from access to raw materials to after-sales service.

At EU level, the Commission will work:

- To establish an industrial policy creating the best environment to maintain and develop a strong, competitive and diversified industrial base in Europe as well as supporting the transition of manufacturing sectors to greater energy and resource efficiency;
- To develop a horizontal approach to industrial policy combining different policy instruments (e.g. "smart" regulation, modernised public procurement, competition rules and standard setting);
- To improve the business environment, especially for SMEs, including through reducing the transaction costs of doing business in Europe, the promotion of clusters and improving affordable access to finance;
- To promote the restructuring of sectors in difficulty towards future oriented activities, including through quick redeployment of skills to emerging high growth sectors and markets and support from the EU's state aids regime and/or the Globalisation Adjustment Fund;
- To promote technologies and production methods that reduce natural resource use, and increase investment in the EU's existing natural assets;
- To promote the internationalisation of SMEs;
- To ensure that transport and logistics networks enable industry throughout the Union to have effective access to the Single Market and the international market beyond;
- To develop an effective space policy to provide the tools to address some of the key global challenges and in particular to deliver Galileo and GMES;
- To enhance the competitiveness of the European tourism sector;
- To review regulations to support the transition of service and manufacturing sectors to greater resource efficiency, including more effective recycling; to improve the way in which European standard setting works to leverage European and international standards for the long-term competitiveness of European industry. This will include promoting the commercialisation and take-up of key enabling technologies;
- To renew the EU strategy to promote Corporate Social Responsibility as a key element in ensuring long term employee and consumer trust.

At national level, Member States will need:

- To improve the business environment especially for innovative SMEs, including through public sector procurement to support innovation incentives;
- To improve the conditions for enforcing intellectual property;
- To reduce administrative burden on companies, and improve the quality of business legislation;
- To work closely with stakeholders in different sectors (business, trade unions, academics, NGOs, consumer organisations) to identify bottlenecks and develop a shared analysis on how to maintain a strong industrial and knowledge base and put the EU in a position to lead global sustainable

Inclusive growth – a high-employment economy delivering economic, social and territorial cohesion

Inclusive growth means empowering people through high levels of employment, investing in skills, fighting poverty and modernising labour markets, training and social protection systems so as to help people anticipate and manage change, and build a cohesive society. It is also essential that the benefits of economic growth spread to all parts of the Union, including its outermost regions, thus strengthening territorial cohesion. It is about ensuring access and opportunities for all throughout the lifecycle. Europe needs to make full use of its labour potential to face the challenges of an ageing population and rising global competition. Policies to promote gender equality will be needed to increase labour force participation thus adding to growth and social cohesion.

Europe must act:

- **Employment:** Due to demographic change, our workforce is about to shrink. Only two-thirds of our working age population is currently employed, compared to over 70% in the US and Japan. The employment rate of women and older workers are particularly low. Young people have been severely hit by the crisis, with an unemployment rate over 21%. There is a strong risk that people away or poorly attached to the world of work lose ground from the labour market.
- **Skills:** About 80 million people have low or basic skills, but lifelong learning benefits mostly the more educated. By 2020, 16 million more jobs will require high qualifications, while the demand for low skills will drop by 12 million jobs. Achieving longer working lives will also require the possibility to acquire and develop new skills throughout the lifetime.
- **Fighting poverty:** 80 million people were at risk of poverty prior to the crisis. 19 million of them are children. 8 per cent of people in work do not earn enough to make it above the poverty threshold. Unemployed people are particularly exposed.

Action under this priority will require modernising, strengthening our employment education and training policies and social protection systems by increasing labour participation and reducing structural unemployment, as well as raising corporate social responsibility among the business community. Access to childcare facilities and care for other dependents will be important in this respect. Implementing flexicurity principles and enabling people to acquire new skills to adapt to new conditions and potential career shifts will be key. A major effort will be needed to combat poverty and social exclusion and reduce health inequalities to ensure that everybody can benefit from growth. Equally important will be our ability to meet the challenge of promoting a healthy and active ageing population to allow for social cohesion and higher productivity.

Flagship Initiative: "An Agenda for new skills and jobs"

The aim is to create conditions for modernising labour markets with a view to raising employment levels and ensuring the sustainability of our social models. This means empowering people through the acquisition of new skills to enable our current and future workforce to adapt to new conditions and potential career shifts, reduce unemployment and raise labour productivity.

At EU level, the Commission will work:

- To define and implement the second phase of the flexicurity agenda, together with European social partners, to identify ways to better manage economic transitions and to fight unemployment and raise activity rates;
- To adapt the legislative framework, in line with 'smart' regulation principles, to evolving work patterns

(e.g. working time, posting of workers) and new risks for health and safety at work;

- To facilitate and promote intra-EU labour mobility and better match labour supply with demand with appropriate financial support from the structural funds, notably the European Social Fund (ESF), and to promote a forward-looking and comprehensive labour migration policy which would respond in a flexible way to the priorities and needs of labour markets;
- To strengthen the capacity of social partners and make full use of the problem-solving potential of social dialogue at all levels (EU, national/regional, sectoral, company), and to promote strengthened cooperation between labour market institutions including the public employment services of the Member States;
- To give a strong impetus to the strategic framework for cooperation in education and training involving all stakeholders. This should notably result in the implementation of life-long learning principles (in cooperation with Member States, social partners, experts) including through flexible learning pathways between different education and training sectors and levels and by reinforcing the attractiveness of vocational education and training. Social partners at European level should be consulted in view of developing an initiative of their own in this area;
- To ensure that the competences required to engage in further learning and the labour market are acquired and recognised throughout general, vocational, higher and adult education and to develop a common language and operational tool for education/training and work: a European Skills, Competences and Occupations framework (ESCO).

At national level, Member States will need:

- To implement their national pathways for flexicurity, as agreed by the European Council, to reduce labour market segmentation and facilitate transitions as well as facilitate the reconciliation of work and family life;
- To review and regularly monitor the efficiency of tax and benefit systems so to make work pay with a particular focus on the low skilled, whilst removing measures that discourage self-employment;
- To promote new forms of work-life balance and active ageing policies and to increase gender equality;
- Promote and monitor the effective implementation of social dialogue outcomes;
- To give a strong impetus to the implementation of the European Qualifications Framework, through the establishment of national qualification frameworks;
- To ensure that the competences required to engage in further learning and the labour market are acquired and recognised throughout general, vocational, higher and adult education, including non formal and informal learning;
- To develop partnerships between the worlds of education/training and work, in particular by involving social partners in the planning of education and training provision.

Flagship Initiative: "European Platform against Poverty"

The aim is to ensure economic, social and territorial cohesion, building on the current European year for combating poverty and social exclusion so as to raise awareness and recognise the fundamental rights of people experiencing poverty and social exclusion, enabling them to live in dignity and take an active part in society.

At EU level, the Commission will work:

- To transform the open method of coordination on social exclusion and social protection into a platform for cooperation, peer-review and exchange of good practice, and into an instrument to foster commitment by public and private players to reduce social exclusion, and take concrete action, including through targeted support from the structural funds, notably the ESF;
- To design and implement programmes to promote social innovation for the most vulnerable, in particular by providing innovative education, training, and employment opportunities for deprived communities, to fight discrimination (e.g. disabled), and to develop a new agenda for migrants' integration to enable them to take full advantage of their potential;

- To undertake an assessment of the adequacy and sustainability of social protection and pension systems, and identify ways to ensure better access to health care systems.

At national level, Member States will need:

- To promote shared collective and individual responsibility in combating poverty and social exclusion;
- To define and implement measures addressing the specific circumstances of groups at particular risk (such as one-parent families, elderly women, minorities, Roma, people with a disability and the homeless);
- To fully deploy their social security and pension systems to ensure adequate income support and access to health care.

3. MISSING LINKS AND BOTTLENECKS

All EU policies, instruments and legal acts, as well as financial instruments, should be mobilised to pursue the strategy's objectives. The Commission intends to enhance key policies and instruments such as the single market, the budget and the EU's external economic agenda to focus on delivering Europe 2020's objectives. Operational proposals to ensure their full contribution to the strategy are an integral part of the Europe 2020.

3.1. A single market for the 21st century

A stronger, deeper, extended single market is vital for growth and job creation. However, current trends show signs of integration fatigue and disenchantment regarding the single market. The crisis has added temptations of economic nationalism. The Commission's vigilance and a shared sense of responsibility among Member States have prevented a drift towards disintegration. But a new momentum – a genuine political commitment - is needed to re-launch the single market, through a quick adoption of the initiatives mentioned below. Such political commitment will require a combination of measures to fill the gaps in the single market.

Every day businesses and citizens are faced with the reality that bottlenecks to cross-border activity remain despite the legal existence of the single market. They realise that networks are not sufficiently inter-connected and that the enforcement of single market rules remains uneven. Often, businesses and citizens still need to deal with 27 different legal systems for one and the same transaction. Whilst our companies are still confronted with the day-to-day reality of fragmentation and diverging rules, their competitors from China, the US or Japan can draw full strength from their large home markets.

The single market was conceived before the arrival of Internet, before information and communication technologies became the one of the main drivers of growth and before services became such a dominant part of the European economy. The emergence of new services (e.g. content and media, health, smart energy metering) shows huge potential, but Europe will only exploit this potential if it overcomes the fragmentation that currently blocks the flow of on-line content and access for consumers and companies.

To gear the single market to serve the Europe 2020 goals requires well functioning and well-connected markets where competition and consumer access stimulate growth and innovation. An open single market for services must be created on the basis of the Services Directive, whilst at the same time ensuring the quality of services provided to consumers. The full implementation of the Services Directive could increase trade in commercial services by 45% and Foreign Direct investment by 25%, bringing an increase of between 0.5% and 1.5% increase in GDP.

Access for SMEs to the single market must be improved. Entrepreneurship must be developed by concrete policy initiatives, including a simplification of company law (bankruptcy

EN

nimi.

21 Virhe. Tuntematon asiakirjan ominaisuuden

EN

procedures, private company statute, etc.), and initiatives allowing entrepreneurs to restart after failed businesses. Citizens must be empowered to play a full part in the single market. This requires strengthening their ability and confidence to buy goods and services cross-border, in particular on-line.

Through the implementation of competition policy the Commission will ensure that the single market remains an open market, preserving equal opportunities for firms and combating national protectionism. But competition policy will do more to contribute to achieving the Europe 2020 goals. Competition policy ensures that markets provide the right environment for innovation, for example through ensuring that patents and property rights are not abused. Preventing market abuse and anticompetitive agreements between firms provides a reassurance to incentivise innovation. State aid policy can also actively and positively contribute to the Europe 2020 objectives by prompting and supporting initiatives for more innovative, efficient and greener technologies, while facilitating access to public support for investment, risk capital and funding for research and development.

The Commission will propose action to tackle bottlenecks in the single market by:

- Reinforcing structures to implement single market measures on time and correctly, including network regulation, the Services Directive and the financial markets legislative and supervision package, enforce them effectively and when problems arise, resolve them speedily;
- Pressing ahead with the Smart Regulation agenda, including considering the wider use of regulations rather than directives, launching ex-post evaluation of existing legislation, pursuing market monitoring, reducing administrative burdens, removing tax obstacles, improving the business environment, particularly for SMEs, and supporting entrepreneurship;
- Adapting EU and national legislation to the digital era so as to promote the circulation of content with high level of trust for consumers and companies. This requires updating rules on liability, warranties, delivery and dispute resolution;
- Making it easier and less costly for businesses and consumers to conclude contracts with partners in other EU countries, notably by offering harmonised solutions for consumer contracts, EU model contract clauses and by making progress towards an optional European Contract Law;
- Making it easier and less costly for businesses and consumers to enforce contracts and to recognise court judgments and documents in other EU countries.

3.2. Investing in growth: cohesion policy, mobilising the EU budget and private finance

Economic, social and territorial cohesion will remain at the heart of the Europe 2020 strategy to ensure that all energies and capacities are mobilised and focused on the pursuit of the strategy's priorities. Cohesion policy and its structural funds, while important in their own right, are key delivery mechanisms to achieve the priorities of smart, sustainable and inclusive growth in Member States and regions.

The financial crisis has had a major impact on the capacity of European businesses and governments to finance investment and innovation projects. To accomplish its objectives for Europe 2020, a regulatory environment that renders financial markets both effective and secure is key. Europe must also do all it can to leverage its financial means, pursue new avenues in using a combination of private and public finance, and in creating innovative

instruments to finance the needed investments, including public-private partnerships (PPPs). The European Investment Bank and the European Investment Fund can contribute to backing a "virtuous circle" where innovation and entrepreneurship can be funded profitably from early stage investments to listing on stock markets, in partnership with the many public initiatives and schemes already operating at national level.

The EU multi-annual financial framework will also need to reflect the long-term growth priorities. The Commission intends to take the priorities, once agreed, up in its proposals for the next multi-annual financial framework, due for next year. The discussion should not only be about levels of funding, but also about how different funding instruments such as structural funds, agricultural and rural development funds, the research framework programme, and the competitiveness and innovation framework programme (CIP) need to be devised to achieve the Europe 2020 goals so as to maximise impact, ensure efficiency and EU value added. It will be important to find ways of increasing the impact of the EU budget – while small it can have an important catalytic effect when carefully targetted.

The Commission will propose action to develop innovative financing solutions to support Europe 2020's objectives by:

- Fully exploiting possibilities to improve the effectiveness and efficiency of the existing EU budget through stronger prioritisation and better alignment of EU expenditure with the goals of the Europe 2020 to address the present fragmentation of EU funding instruments (e.g. R&D and innovation, key infrastructure investments in cross-border energy and transport networks, and low-carbon technology). The opportunity of the review of the Financial Regulation should also be fully exploited to develop the potential of innovative financial instruments, whilst ensuring sound financial management;
- Designing new financing instruments, in particular in cooperation with the EIB/EIF and the private sector, responding to hitherto unfulfilled needs by businesses. As part of the forthcoming research and innovation plan, the Commission will co-ordinate an initiative with the EIB/EIF to raise additional capital for funding innovative and growing businesses;
- Making an efficient European venture capital market a reality, thereby greatly facilitating direct business access to capital markets and exploring incentives for private sector funds that make financing available for start-up companies, and for innovative SMEs.

3.3. Deploying our external policy instruments

Global growth will open up new opportunities for Europe's exporters and competitive access to vital imports. All instruments of external economic policy need to be deployed to foster European growth through our participation in open and fair markets world wide. This applies to the external aspects of our various internal policies (e.g. energy, transport, agriculture, R&D) but this holds in particular for trade and international macroeconomic policy coordination. An open Europe, operating within a rules-based international framework, is the best route to exploit the benefits of globalisation that will boost growth and employment. At the same time, the EU must assert itself more effectively on the world stage, playing a leading role in shaping the future global economic order through the G20, and pursuing the European interest through the active deployment of all the tools at our disposal

A part of the growth that Europe needs to generate over the next decade will need to come from the emerging economies as their middle classes develop and import goods and services in which the European Union has a comparative advantage. As the biggest trading bloc in the

world, the EU prospers by being open to the world and paying close attention to what other developed or emerging economies are doing to anticipate or adapt to future trends. Acting within the WTO and bilaterally in order to secure better market access for EU business, including SMEs, and a level playing field vis-à-vis our external competitors should be a key goal. Moreover, we should focus and streamline our regulatory dialogues, particularly in new areas such as climate and green growth, where possible expanding our global reach by promoting equivalence, mutual recognition and convergence on key regulatory issues, as well as the adoption of our rules and standards. The Europe 2020 strategy is not only relevant inside the EU, it can also offer considerable potential to candidate countries and our neighbourhood and better help anchor their own reform efforts. Expanding the area where EU rules are applied, will create new opportunities for both the EU and its neighbours. In addition, one of the critical objectives in the next few years will be to build strategic relationships with emerging economies to discuss issues of common concern, promote regulatory and other co-operation and resolve bilateral issues. The structures underpinning these relationships will need to be flexible and be politically rather than technically driven.

The Commission will draw up in 2010 a trade strategy for Europe 2020 which will include:

- An emphasis on concluding on-going multilateral and bilateral trade negotiations, in particular those with the strongest economic potential, as well as on better enforcement of existing agreements, focussing on non-tariff barriers to trade;
- Trade opening initiatives for sectors of the future, such as "green" products and technologies, high-tech products and services, and on international standardization in particular in growth areas;
- Proposals for high-level strategic dialogues with key partners, to discuss strategic issues ranging from market access, regulatory framework, global imbalances, energy and climate change, access to raw materials, to global poverty, education and development. It will also work to reinforce the Transatlantic Economic Council with the US the High Level Economic Dialogue with China and deepen its relationship with Japan and Russia;
- Starting in 2011 and then annually before the Spring European Council, a trade and investment barriers report identifying ways to improve market access and regulatory environment for EU companies.

The EU is a global player and takes its international responsibilities seriously. It has been developing a real partnership with developing countries to eradicate poverty, to promote growth and to fulfil the Millennium Development Goals (MDGs). We have a particularly close relationship with Africa and will need to invest further in the future in developing that close partnership. This will take place in the broader ongoing efforts to increase development aid, improve the efficiency of our aid programmes notably through the efficient division of labour with Member States and by better reflecting development aims in other policies of the European Union.

4. EXIT FROM THE CRISIS : FIRST STEPS TOWARDS 2020

Policy instruments were decisively, and massively, used to counteract the crisis. Fiscal policy had, where possible, an expansionary and counter-cyclical role; interest rates were lowered to historical minima while liquidity was provided to the financial sector in an unprecedented way. Governments gave massive support to banks, either through guarantees, recapitalization or through "cleaning" of balance sheets from impaired assets; other sectors of the economy were supported under the temporary, and exceptional, framework for State aid. All these actions were, and still are, justified. But they cannot stay there permanently. High levels of public debt cannot be sustained indefinitely. The pursuit of the Europe 2020 objectives must be based on a credible exit strategy as regards budgetary and monetary policy on the one hand, and the direct support given by governments to economic sectors, in particular the financial sector, on the other. The sequencing of these several exits is important. A reinforced coordination of economic policies, in particular within the euro area should ensure a successful global exit.

4.1. Defining a credible exit strategy

Given remaining uncertainties about the economic outlook and fragilities in the financial sector, support measures should only be withdrawn once the economic recovery can be regarded as self-sustaining and once financial stability has been restored⁴. The withdrawal of

⁴ European Council conclusions of 10/11 December 2009.

temporary crisis-related measures should be coordinated and take account of possible negative spill-over effects both across Member States as well as of interactions between different policy instruments. State aid disciplines should be restored, starting with the ending of the temporary state aid framework. Such a coordinated approach would need to rely on the following principles:

- The withdrawal of the fiscal stimulus should begin as soon as the recovery is on a firm footing. However, the timing may have to differ from country to country, hence the need for a high degree of coordination at European level;
- Short-term unemployment support should only start to be phased out once a turning point in GDP growth can be regarded as firmly established and thus employment, with its usual lag, will have started to grow;
- Sectoral support schemes should be phased out early as they carry a large budget costs, are considered to have by and large achieved their objectives, and due to their possible distorting effects on the single market;
- Access-to-finance support should continue until there are clear signs that financing conditions for business have broadly returned to normal;
- Withdrawal of support to the financial sector, starting with government guarantee schemes, will depend on the state of the economy overall and of the stability of the financial system in particular.

4.2. The reform of the financial system

A crucial priority in the short term will be to restore a solid, stable and healthy financial sector able to finance the real economy. It will require the full and timely implementation of the G20 commitments. Five objectives will in particular have to be met:

- Implementing the agreed reforms of the supervision of the financial sector;
- Filling the regulatory gaps, promoting transparency, stability and accountability notably as regards derivatives and market infrastructure;
- Completing the strengthening of our prudential, accounting and consumer protection rules in the form a single European rule-book covering all financial actors and markets in an appropriate way;
- Strengthening the governance of financial institutions, in order to address the weaknesses identified during the financial crisis in the area of risk identification and management;
- Setting in motion an ambitious policy that will allow us in the future to better prevent and if needed manage possible financial crises, and that – taking into account the specific responsibility of the financial sector in the current crisis – will look also into adequate contributions from the financial sector.

4.3. Pursuing smart budgetary consolidation for long-term growth

Sound public finances are critical for restoring the conditions for sustainable growth and jobs so we need a comprehensive exit strategy. This will involve the progressive withdrawal of

short-term crisis support and the introduction of medium- to longer-term reforms that promote the sustainability of public finances and enhance potential growth.

The Stability and Growth Pact provides the right framework to implement fiscal exit strategies and Member States are setting down such strategies in their stability and convergence programmes. For most countries, the onset of fiscal consolidation should normally occur in 2011. The process of bringing the deficits to below 3% of GDP should be completed, as a rule, by 2013. However, in a number of countries, the consolidation phase may have to begin earlier than 2011 implying that the withdrawal of temporary crisis support and fiscal consolidation may in these cases need to occur simultaneously.

To support the EU's economic growth potential and the sustainability of our social models, the consolidation of public finances in the context of the Stability and Growth Pact involves setting priorities and making hard choices: coordination at EU can help Member States in this task and help address spill-over effects. In addition, the composition and quality of government expenditure matters: budgetary consolidation programmes should prioritise 'growth-enhancing items' such as education and skills, R&D and innovation and investment in networks, e.g. high-speed internet, energy and transport interconnections – i.e. the key thematic areas of the Europe 2020 strategy.

The revenue side of the budget also matters and particular attention should also be given to the quality of the revenue/tax system. Where taxes may have to rise, this should, where possible, be done in conjunction with making the tax systems more "growth-friendly". For example, raising taxes on labour, as has occurred in the past at great costs to jobs, should be avoided. Rather Member States should seek to shift the tax burden from labour to energy and environmental taxes as part of a "greening" of taxation systems.

Fiscal consolidation and long-term financial sustainability will need to go hand in hand with important structural reforms, in particular of pension, health care, social protection and education systems. Public administration should use the situation as an opportunity to enhance efficiency and the quality of service. Public procurement policy must ensure the most efficient use of public funds and procurement markets must be kept open EU-wide.

4.4. Coordination within the Economic and Monetary Union

The common currency has acted as a valuable shield from exchange rate turbulences for those Member States whose currency is the euro. But the crisis has also revealed the extent of the interdependence between the economies within the euro area, namely in the financial domain, rendering spill-over effects more likely. Divergent growth patterns lead in some cases to the accumulation of unsustainable government debts which in turn puts strains on the single currency. The crisis has thus amplified some of the challenges faced by the euro area, e.g. the sustainability of public finances and potential growth, but also the destabilising role of imbalances and competitiveness divergences.

Overcoming these challenges in the euro area is of paramount importance, and urgent, in order to secure stability and sustained and employment creating growth. Addressing these challenges requires strengthened and closer policy co-ordination including:

- A framework for deeper and broader surveillance for euro area countries: in addition to strengthening fiscal discipline, macro-economic imbalances and competitiveness developments should be an integral part of economic surveillance, in particular with a view to facilitating a policy driven adjustment.
- A framework for addressing imminent threats for the financial stability of the euro area as a whole.

- Adequate external representation of the euro area in order to forcefully tackle global economic and financial challenges.

The Commission will make proposals to take these ideas forward.

5. DELIVERING RESULTS: STRONGER GOVERNANCE

To achieve transformational change, the Europe 2020 strategy will need more focus, clear goals and transparent benchmarks for assessing progress. This will require a strong governance framework that harnesses the instruments at its disposal to ensure timely and effective implementation.

5.1. Proposed architecture of Europe 2020

The strategy should be organised around a thematic approach and a more focused country surveillance. This builds on the strength of already existing coordination instruments. More specifically:

- **A thematic approach** would focus on the themes identified in Section 2, in particular the delivery of the 5 headline targets. The main instrument would be the Europe 2020 programme and its flagship initiatives, which require action at both EU and Member States level (see Section 2 and Annexes 1 and 2). The thematic approach reflects the EU dimension, shows clearly the interdependence of Member States economies, and allows greater selectivity on concrete initiatives which push the strategy forward and help achieve the EU and national headline targets.
- **Country reporting** would contribute to the achievement of Europe 2020 goals by helping Member States define and implement exit strategies, to restore macroeconomic stability, identify national bottlenecks and return their economies to sustainable growth and public finances. It would not only encompass fiscal policy, but also core macroeconomic issues related to growth and competitiveness (i.e. macro-imbalances). It would have to ensure an integrated approach to policy design and implementation, which is crucial to support the choices Member States will have to make, given the constraints on their public finances. A specific focus will be placed on the functioning of the euro area, and the interdependence between Member States.

To achieve this, the Europe 2020 and Stability and Growth Pact (SGP) reporting and evaluation will be done simultaneously to bring the means and the aims together, while keeping the instruments and procedures separate and maintaining the integrity of the SGP. This means proposing at the same time the annual stability or convergence programmes and streamlined reform programmes which each Member State will draw up to set out measures to report on progress towards their targets, as well as key structural reforms to address their bottlenecks to growth. Both these programmes, which should contain the necessary cross-references, should be submitted to the Commission and other Member States during the last quarter of the year. The European Systemic Risk Board (ESRB) should report regularly on macro-financial risks: these reports will be an important contribution to the overall assessment. The Commission will assess these programmes and report on progress made with their implementation. Specific attention will be devoted to the challenges of the Economic and Monetary Union.

This would give the European Council all the information necessary to take decisions. Indeed, it would have an analysis of the economic and job situations, the overall budgetary picture, macro-financial conditions and progress on the thematic agendas per Member State, and would in addition review the overall state of the EU economy.

EN

28Virhe. Tuntematon asiakirjan ominaisuuden

nimi.

EN

Integrated guidelines

The Europe 2020 strategy will be established institutionally in a small set of integrated 'Europe 2020' guidelines (integrating employment and broad economic policy guidelines), to replace the 24 existing guidelines. These new guidelines will reflect the decisions of the European Council and integrate agreed targets. Following the opinion of the European Parliament on the employment guidelines as foreseen by the Treaty, the guidelines should be politically endorsed by the June European Council before they are adopted by Council. Once adopted, they should remain largely stable until 2014 to ensure a focus on implementation.

Policy Recommendations

Policy recommendations will be addressed to Member States both in the context of the country reporting as well as under the thematic approach of Europe 2020. For country surveillance, they will take the form of Opinions on stability/convergence programmes under Council Regulation (EC) No 1466/97 accompanied by recommendations under the Broad Economic Policy Guidelines (BEPGs, Article 121.2). The thematic part would include Employment recommendations (Article 148) and country recommendations on other selected thematic issues (for instance on business environment, innovation, functioning of the single market, energy/climate change etc.), both of which could also be addressed to the extent that they have macroeconomic implications through the recommendations under the BEPGs as indicated above. This set-up for the recommendations would also help ensure coherence between the macro/fiscal framework and the thematic agendas.

The recommendations under the country surveillance would address issues with significant macroeconomic and public finance implications, whereas the recommendations under the thematic approach would provide detailed advice on micro-economic and employment challenges. These recommendations would be sufficiently precise and normally provide a time-frame within which the Member State concerned is expected to act (e.g. two years). The Member State would then set out what action it would take to implement the recommendation. If a Member State, after the time-frame has expired, has not adequately responded to a policy recommendation of the Council or develops policies going against the advice, the Commission could issue a policy warning (Article 121.4).

5.2. Who does what?

Working together towards these objectives is essential. In our interconnected economies, growth and employment will only return if all Member States move in this direction, taking account of their specific circumstances. We need greater ownership. The European Council should provide overall guidance for the strategy, on the basis of Commission proposals built on one core principle: a clear EU value added. In this respect, the role of the European Parliament is particularly important. The contribution of stakeholders at national and regional level and of the social partners needs also to be enhanced. An overview of the Europe 2020 policy cycle and timeline is included in Annex 3.

Full ownership by the European Council

Contrary to the present situation where the European Council is the last element in the decision-making process of the strategy, the European Council should steer the strategy as it is the body which ensures the integration of policies and manages the interdependence between Member States and the EU.

Whilst keeping a horizontal watching brief on the implementation of the Europe 2020 programme, the European Council could focus on specific themes (e.g. research and innovation, skills) at its future meetings, providing guidance and the necessary impulses.

Council of Ministers

EN

nimi.

29Virhe. Tuntematon asiakirjan ominaisuuden

EN

The relevant council formations would work to implement the Europe 2020 programme and achieve the targets in the fields for which they are responsible. As part of the flagship initiatives, Member States will be invited to step up their exchange of policy information of good practices within the various Council formations.

European Commission

The European Commission will monitor annually the situation on the basis of a set of indicators showing overall progress towards the objective of smart, green and inclusive economy delivering high levels of employment, productivity and social cohesion.

It will issue a yearly report on the delivery of the Europe 2020 strategy focusing on progress towards meeting the agreed headline targets, and assess country reports and stability and convergence programmes. As part of this process, the Commission will present policy recommendations or warnings, make policy proposals to attain the objectives of the strategy and will present a specific assessment of progress achieved within the euro-area.

European Parliament

The European Parliament should play an important role in the strategy, not only in its capacity as co-legislator, but also as a driving force for mobilising citizens and their national parliaments. Parliament could, for instance, use the next meeting with national parliaments to discuss its contribution to Europe 2020 and jointly communicate views to the Spring European Council.

National, regional and local authorities

All national, regional and local authorities should implement the partnership, closely associating parliaments, as well as social partners and representatives of civil society, contributing to the elaboration of national reform programmes as well as to its implementation.

By establishing a permanent dialogue between various levels of government, the priorities of the Union are brought closer to citizens, strengthening the ownership needed to delivery the Europe 2020 strategy.

Stakeholders and civil society

Furthermore, the Economic and Social Committee as well as the Committee of Regions should also be more closely associated. Exchange of good practices, benchmarking and networking - as promoted by several Member States - has proven another useful tool to forge ownership and dynamism around the need for reform.

The success of the new strategy will therefore depend critically on the European Union's institutions, Member States and regions explaining clearly why reforms are necessary - and inevitable to maintain our quality of life and secure our social models -, where Europe and its Member States want to be by 2020, and what contribution they are looking for from citizens, businesses and their representative organisations. Recognising the need to take account of national circumstances and traditions, the Commission will propose a common communication tool box to this effect.

6. DECISIONS FOR THE EUROPEAN COUNCIL

The Commission proposes that the European Council, at its meeting in Spring 2010:

- agrees on the thematic priorities of the Europe 2020 strategy;
- sets the five headline targets as proposed in section 2 of this paper: on R&D investments, education, energy/climate change, employment rate, and reducing poverty, defining where Europe should be by 2020; invites the Member States in a dialogue with the European Commission to translate these EU targets into national

targets for decisions at the June European Council, taking into account national circumstances and differing starting points;

- invites the Commission to come forward with proposals for the flagship initiatives, and requests the Council (and its formations) on this basis to take the necessary decisions to implement them;
- agrees to strengthen economic policy co-ordination to promote positive spill-over effects and help address the Union's challenges more effectively; to this end, it approves the combination of thematic and country assessments as proposed in this communication whilst strictly maintaining the integrity of the Pact; it will also give special attention to strengthening EMU;
- calls on all parties and stakeholders (e.g. national/regional parliaments, regional and/or local authorities, social partners and civil society, and last but not least the citizens of Europe) to help implement the strategy, working in partnership, by taking action in areas within their responsibility;
- requests the Commission to monitor progress and report annually to the Spring European Council, providing an overview of progress towards the targets, including international benchmarking, and the state of implementation of the flagship initiatives.

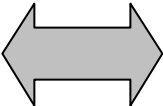
At its subsequent meetings:

- endorses the proposed integrated guidelines which constitutes its institutional underpinning following the opinion of the European Parliament;
- validates the national targets following a process of mutual verification to ensure consistency;
- discusses specific themes assessing where Europe stands and how progress can be accelerated. A first discussion on research and innovation could take place at its October meeting on the basis of a Commission contribution.

ANNEX 1 - EUROPE 2020: AN OVERVIEW

HEADLINE TARGETS		
– Raise the employment rate of the population aged 20-64 from the current 69% to at least 75%. – Achieve the target of investing 3% of GDP in R&D in particular by improving the conditions for R&D investment by the private sector, and develop a new indicator to track innovation. – Reduce greenhouse gas emissions by at least 20% compared to 1990 levels or by 30% if the conditions are right, increase the share of renewable energy in our final energy consumption to 20%, and achieve a 20% increase in energy efficiency. – Reduce the share of early school leavers to 10% from the current 15% and increase the share of the population aged 30-34 having completed tertiary education from 31% to at least 40%. – Reduce the number of Europeans living below national poverty lines by 25%, lifting 20 million people out of poverty.		
SMART GROWTH	SUSTAINABLE GROWTH	INCLUSIVE GROWTH
INNOVATION EU flagship initiative " Innovation Union " to improve framework conditions and access to finance for research and innovation so as to strengthen the innovation chain and boost levels of investment throughout the Union.	CLIMATE, ENERGY AND MOBILITY EU flagship initiative " Resource efficient Europe " to help decouple economic growth from the use of resources, by decarbonising our economy, increasing the use of renewable sources, modernising our transport sector and promoting energy efficiency.	EMPLOYMENT AND SKILLS EU flagship initiative " An agenda for new skills and jobs " to modernise labour markets by facilitating labour mobility and the development of skills throughout the lifecycle with a view to increase labour participation and better match labour supply and demand.
EDUCATION EU flagship initiative " Youth on the move " to enhance the performance of education systems and to reinforce the international attractiveness of Europe's higher education.		FIGHTING POVERTY EU flagship initiative " European platform against poverty " to ensure social and territorial cohesion such that the benefits of growth and jobs are widely shared and people experiencing poverty and social exclusion are enabled to live in dignity and take an active part in society.
DIGITAL SOCIETY EU flagship initiative " A digital agenda for Europe " to speed up the roll-out of high-speed internet and reap the benefits of a digital single market for households and firms.	COMPETITIVENESS EU flagship initiative " An industrial policy for the globalisation era " to improve the business environment, especially for SMEs, and to support the development of a strong and sustainable industrial base able to compete globally.	

ANNEX 2 - EUROPE 2020 ARCHITECTURE

Overall institutional structure	Integrated guidelines establishing scope of EU policy priorities, including headline targets for the EU to reach by 2020 and to be translated into national targets.		
Delivery	Country reporting: Aim: help Member States define and implement exit strategies to restore macroeconomic stability, identify national bottlenecks and return their economies to sustainable growth and public finances. Approach: enhanced assessment of main macro-economic challenges facing Member States taking account of spill-overs across Member States and policy areas. Instruments: reporting by the Member State through their stability and convergence programmes, followed by separate but synchronised recommendations on fiscal policy in the Stability and Convergence Programme Opinions and on macro-economic imbalances and growth bottlenecks under the Broad Economic Policy Guidelines (art. 121.2).		Thematic approach: Aim: deliver headline targets agreed at EU level combining concrete actions at EU and national levels. Approach: strategic role of the sectoral Council formations for monitoring and reviewing progress towards the agreed targets. Instruments: reporting by the Member States through streamlined national reform programmes including information on growth bottlenecks and progress towards the targets, followed by policy advice at EU level to be issued in the form of recommendations under the Broad Economic Policy Guidelines (art. 121.2) and the Employment Guidelines (art. 148).

ANNEX 3 - PROPOSED TIMELINE IN 2010 - 2012

2010

European Commission

Proposals for EUROPE 2020 overall approach

Spring European Council

Agreement on overall approach and choice of EU headline targets

European Commission

Proposals for EUROPE 2020 integrated guidelines

European Parliament

Debate on strategy and opinion on integrated guidelines

Council of Ministers

Refine key parameters (EU/national targets, flagship initiatives and integrated guidelines)

June European Council

Approval of EUROPE 2020 strategy, validation of EU and national targets, and endorsement of the integrated guidelines

European Commission

Operational guidance for next steps in EUROPE 2020

Autumn European Council

In-depth discussion on a selected thematic issue (e.g. R&D and innovation)

Member States

Stability and Convergence Programmes and National Reform Programmes

2011

European Commission

Annual Report to the European Spring Summit, Opinions on Stability and Convergence programmes and proposals for Recommendations

Council of Ministers

Review of Commission's proposals for Recommendations, ECOFIN for SGP

European Parliament

Plenary debate and adoption of a resolution

Spring European Council

Assessment of progress and strategic orientations

Member States, European Commission, Council

Follow-up on recommendations, implementation of reforms and reporting

2012

Same procedure with a specific focus on monitoring of progress

EN

nimi.

35Virhe. Tuntematon asiakirjan ominaisuuden

EN